

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2015

Z valné hromady ČEPES 2015
Dlouhověkost a co jí ovlivňuje
Harmonizování přikládáním rukou
Neuvěřitelné, nevysvětlitelné?

Zdraví pod vlivem hvězd
Vyhledávání zdravého místa
Profese biopraktik a etikoterapie
Káva tělu pomáhá

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Ze zprávy o činnosti za rok 2014 – vedení ČEPES

1

Zaměření a formy činností na rok 2015 – vedení ČEPES

3

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Zdraví pod vlivem hvězd – Boris Jaroš

5

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Dlouhověkost a co ji ovlivňuje – MUDr. J. Doležal

8

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Vyhledávání zdravého místa pro bydlení, chovatelství a pěstitelství – Josef Novotný

11

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému při kládáním rukou“ – Ing. V. Bažant

16

Profese „Biopraaktik“ – harmonizování energetického systému člověka a etikoterapie – Ing. V. Bažant

19

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 1 – Ing. Jaromír Kapinus

23

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – MISCELLANEUS

Káva tělu pomáhá

28

Ze zprávy o činnosti ČEPES za rok 2014

V tomto článku chceme čtenáře seznámit s podstatnými událostmi a fázemi činností, kterými obhájovalo vedení svoji práci za rok 2014 na valné hromadě ČEPES.

Mezi prvořadě úkoly patřilo řešení psychoenergetických profesí v rámci veřejné zakázky NSK2. Jak se nám dařilo tento úkol plnit, vyplývá z následující části zprávy přednesené předsedou na valné hromadě. Je třeba připomenout, že veřejná zakázka končí v březnu 2015 a je v podstatě ohroženo vše, co se nepodařilo v této době realizovat.

Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“

Již samotný začátek roku byl poznamenán nevlídností této profesní kvalifikaci povolit. Přestože na schůzi Sektorové rady pro osobní služby dne 10.2.2014 již měla být schválena, zástupci MŠMT společně se zástupcem Autorizujícího orgánu vystoupili s připomínkami, že je nutno z odborných dovedností vyškrtnout dvě - „Vyhledávání tektonických poruch“ a „Vyhledávání míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt“ a několik dalších doplňků, které se dostaly do návrhu standardu na základě připomínek stvrzovatelů. Tehdy těmto negativním náladám podlehli i někteří členové Sektorové rady a hrozilo nebezpečí, že PK nebude schválena. Předseda SR PhDr. Vladimír Zatloukal navrhl řešení, které bylo přijato. Bylo dohodnuto, že proběhne společná schůzka členů pracovní skupiny (PS), zástupců NÚV, MŠMT a MZe, kterou svolá PaedDr. Němcová z NÚV, na které budou připomínky projednány a přijaty. Dne 25.2.2014 jsme obdrželi zprávu, která vyplynula z jednání na MŠMT dne 19.2.2014:

MŠMT vyjadřuje konzistentně od roku 2013 nesouhlasné stanovisko s touto kvalifikací

Kvalifikace v této podobě nebude předložena do schvalovacího procesu na MŠMT

Schůzka ke kvalifikaci v této podobě je bezpředmětná

Je možno otevřít diskusi nad upraveným standardem, avšak pouze pro detekci vodních zdrojů.

(Teprve v tomto okamžiku poprvé za 4 roky se veřejně přihlásili pracovníci oddělení dalšího vzdělávání

MŠMT k tomuto rozhodnutí. Do této doby se skrývali pod anonymním prohlášením – MŠMT rozhodlo. Pozn. předsedy)

Současně se při jednání vycházelo z tvrzení, že rodný list (vstupní dokument pro zahájení prací na PK) k této profesní kvalifikaci se týkal pouze indikace vodních zdrojů. Na základě dohledávání materiálů, kterého se zúčastnil zástupce NÚV, předseda Sektorové rady, tajemnice SR a předkladatel, bylo zjištěno, že se opět jedná o nepravdivé tvrzení a že návrh standardu byl zpracován při dodržení metodiky platné při zpracování v rámci veřejné zakázky NSK2.

(Byl to úmysl protahovat schvalovací proces, nebo lidská chyba? Obojí je možné.)

Nyní pozor. V okamžiku seznámení s výsledkem schůze Sektorové rady 10.2.2014, zahajuje bez jakékoliv domluvy s předsedou ČEPES nebo předsedou Sektorové rady svoje aktivity jeden člen ČEPES. V nich vystupuje jako člen pracovní skupiny pro vypracování návrhu standardu a člen vedení ČEPES. Zasilá vedoucím pracovníkům ministerstev a centrálních úřadů žádost o posouzení účelnosti PK „Detekce anomálií zemské kůry“. Na tuto žádost dostává pouze od vedoucí oddělení dalšího vzdělávání paní Mgr. Moniky Měšťanové smysluplnou odpověď. Bohužel ani v tomto případě se neradí s nikým, tj. s členy pracovní skupiny, předsedou ČEPES (předkladatelem PK) a ani s předsedou Sektorové rady a pokračuje ve svých aktivitách. Následuje další jeho šestistránkový dopis Mgr. Měšťanové s návrhy na řešení, ve kterém prosazuje svoje názory a je schopen plně negovat dosavadní práci členů pracovní skupiny. Jaký konečný dopad mělo toto jednání, nelze posoudit, protože Ing. Bažant ihned po zasedání Sektorové rady 10.2.2014 a potom ještě po vyjádření pracovníků MŠMT z 19.2.2014 zasilá vyjádření předkladatele k postojům MŠMT viceprezidentovi HK ČR. Tyto materiály obdržela HK ČR v době, kdy její nové vedení vedlo dialog s ministrem školství o nutných reformních krocích ve školství. V každém případě toto nepředvídané jednání narušilo korektní vztahy mezi AOr (MZe) a ČEPES.

Poté přišel důležitý okamžik. Bylo to zasedání Sektorové rady 24.3.2014, kdy členové SR přes nesouhlas pracovníků MŠMT odsouhlasili navržený standard PK „Detekce anomálií zemské kůry“. Následně došlo k něčemu, co překvapilo nejen nás zainteresované, ale pracovníky SR, NÚV i MZe. Vedoucí oddělení dalšího vzdělávání Mgr. Měšťanová svolala 20.6.2014 schůzku zástupců Autorizujícího orgánu, NÚV, předkladatele a předsedy SR, během které došlo k vyřešení všech sporných bodů. Z této schůzky pro nás zbyl poslední úkol, kterým byl popis místa pro praktické ověřování odborných dovedností (tzv. polygon).

Pro mnohé z vás možná bude překvapením, že jsme souhlasili s vypuštěním kompetence „Vyhledávání míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt“. Nebyli jsme totiž schopni dokázat, jak v okamžiku zjištění anomálie jsme schopni stanovit, zda tato je pro klienta škodlivá anebo ne – je třeba si uvědomit, že všechny výzkumy a výzkumné zprávy potvrzují škodlivost teprve na základě dlouhodobého pobytu.

Úkol ze schůzky 20.6.2014 jsme zvládli přes prázdniny, 22.9.2014 jsme byli informováni na SR, že standard byl dán k posouzení Autorizujícímu orgánu a na SR 24.11.2014 jsme se dozvěděli, že návrh standardu

Autorizující orgán schválil a byl předán k vyjádření pracovníkům MŠMT.

Dne 17.12.2014 jsme obdrželi připomínky MŠMT, jejichž vypořádání přesáhne do roku 2015.

(Připomínky jedné pracovnice MŠMT ke standardu se za účinné pomoci pracovníků NÚV (Národní ústav pro vzdělání) se podařilo vypořádat během ledna a února 2015 a je předpoklad, že profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kúry bude schválena a uveřejněna v seznamu schválených profesních kvalifikací (www.narodnikvalifikace.cz). Ukázalo se při vypořádávání, jaká je to nevýhoda, když o profesní kvalifikaci rozhodují lidé, kteří nemají o problému ani trochu ponětí anebo jsou ovlivňováni zaujatými osobnostmi. Pozn. předsedy.)

Profesní kvalifikace „Biopraktik“

Pokud PK Proutkař ležela v žaludku pracovníkům MŠMT, potom daleko větší nechuť je k profesní kvalifikaci „Biopraktik“. Přestože RL byl schválen většinou členů SR (dva byli proti), prosadili pracovníci MŠMT její nezařazení do plánu práce na rok 2014 s odůvodněním, že navržený způsob ověřování dovedností (diagnostickým přístrojem OBERON) není věrohodný. Přestože jsme k tomuto tvrzení dali rozklad, který se stal součástí dokumentů ze zasedání SR z 10.6.2014, nedostali jsme k němu do konce roku žádné vyjádření pracovníků MŠMT. Bohužel se nám nepodařilo zajistit Autorizující orgán pro tuto PK, což je v současné době nezbytný požadavek pro povolení dalších prací na standardech.

Úloha HK ČR při zabezpečování prací v rámci NSK2

Plně se potvrdila užitečnost být součástí Společenstva drobného podnikání a být Autorizovaným živnostenským společenstvem HK ČR pro obor psychoenergetika. V současné době chceme využít autority HK ČR při hledání Autorizujícího orgánu pro PK „Biopraktik“, když se nepodařilo toto uskutečnit našimi silami v posledních čtyřech letech. Chceme využít některých názorů pracovníků z resortu zdravotnictví, kteří v poslední době pronášejí na veřejnosti a hovoří o regulaci alternativ pomocí Živnostenského zákona a ověřování dovedností pomocí zákona č. 179/2006 Sb. V podstatě se jedná o návrat do let 1996 až 2001, kdy ČEPES zajistila legalizaci léčitelství právě prostřednictvím ŽZ.

Za pomoci HK ČR chceme též vylepšit vztahy mezi námi a MŠMT odstraněním anonymity rozhodování a dosáhnout tím možnosti předkladatelům otevřeně přednést námítky při negativních rozhodnutí pracovníků MŠMT.

A. Poskytování služeb veřejnosti

K podpoře našeho úsilí bylo využito řady aktivit. Mezi ně patří především informace a podpora veřejnosti. Mezi nejúčinnější patří poskytování bioenergetických služeb, které se praktikovaly v průběhu roku 2014 na Novotného lávce. Nejenže se tak získávají podporovatelé, ale jsou i značným zdrojem financí pro existenční zabezpečení společnosti.

K tomuto bodu nutno konstatovat, že návrhy na rozšiřování poskytování bioenergetických služeb v prostorech Novotného lávky dalšími bioenergetiky nenašly žádnou odezvu. Nebo snad navrhovatelé před-

pokládali, že vedení bude biopraktikům zabezpečovat klienty?

B. Zájmová, odborná a badatelská činnost

V této kapitole budou rozebírány tyto akce: kurzy, spolupráce s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy, přednášky a semináře.

Proutkařské kurzy. V roce 2014 se uskutečnily tři proutkařské kurzy – v dubnu, červnu a říjnu. Kurzů se zúčastnilo celkem 34 žadatelů. Všechny kurzy byly rozděleny na kurzy pro začínající a pro pokročilé. Začínající se seznamovali s nástroji a technikami v prostorech Novotného lávky, pokročilí se po přednáškách přesunuli na praktická cvičení do Stromovky. Cílem kurzů bylo především rozšířit počet spolupracujících s ČEPES, získat proutkaře pro práci na melioracích a v neposlední řadě i získání financí do pokladny. Bohužel se nám nepodařilo vytvořit ani aktiv, který by měl potřebu se scházet k výměně zkušeností, a ani se nám nepodařilo získat další zájemce pro práci na melioracích.

Spolupráce s VÚMOP. Skupina pěti proutkařů pokračovala ve spolupráci s VÚMOP při hledání optimální metody pro zjišťování sítí starých a poškozených meliorací. V roce 2014 se uskutečnily 4 výjezdy. Nepodařilo se však vytvořit metodiku pro telestetické vyhledávání melioračních sítí.

Semináře. Na základě zkušeností jsme přestali dělat jednotlivé přednášky a soustředili jsme se na pořádání vícetématických seminářů. První, paní Bartové, byl ještě monotematický a pojednával o prostředcích nedávno uvedených ve známost a využívaných především při likvidaci mikroorganismů v lidském těle pomocí MMS nebo generátorů, které se jeví pozůstatkem třicátých let minulého století, kdy probíhal střet mezi chemií a generátory, ve kterém nakonec zvítězila chemie.

Druhý seminář byl již mnohotematický a zabíral se výchovou tzv. indigových dětí.

K tomuto tématu zaujímali stanoviska paní V. Klucká, N. Prokopová a Ing. V. Bažant. Chtěli jsme tento seminář opakovat na podzim, pro nezáměr paní Klucké k opakování nedošlo.

Na základě rozhodnutí MŠMT nepovolit zpracování PK „Biopraktik“ jsme se rozhodli seznamovat veřejnost s našimi dlouholetými zkušenostmi při „Harmonizování energetického systému člověka“. První seminář byl věnován srovnávání této PK s akupunkturou a spíše jednotlivým technikám. Seminář v Praze byl spojen s přednáškou paní N. Prokopové, zaměřenou na harmonizování pomocí čísel. Přednáška na toto téma proběhla v říjnu s velkým úspěchem v Klatovech. Pokračováním těchto seminářů budou semináře s názvem „Harmonizování jako vývojová cesta“, kde bude tato PK rozebírána z pohledu spirituálního.

C. Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelnění ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam aktivit, které byly zaměřeny k tomuto cíli.

Jako první, byla účast na ESOTERICE 2014. Na základě zkušeností z posledních několika let, která byla poznamenána trvalým poklesem zájmu veřejnosti o odbornou literaturu a i o telestetické prostředky, jsme

pozměnili organizaci naší účasti. Literaturu i telestické prostředky jsme sice nabízeli po celou dobu veletrhu, ale hlavní důraz jsme kladli na informovanost o průběhu řešení profesní kvalifikace proutkař, na informace o vyhledávání vodních zdrojů a vyhledávání míst pro bytovou výstavbu.

Využití tisku. V roce 2014 napsal předseda do časopisu „Záhady života“ článek o problémech s realizací PK „Detekce anomálií zemské kůry“. Bylo to na jaře, kdy jsme měli velice napjatou situaci s řešením, a proto jsme přesvědčeni, že článek v té době sehrál velice pozitivní úlohu. Nutno říci, že nebylo plně využito možností, které články se pro různé časopisy mohou poskytnout. Ale to není úkol pouze pro členy vedení.

Zpravodaj Psychoenergetika. Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj uvnitř společnosti, ale i na veřejnosti. Stává se, že když se někdy zpozdí zaslání povinného výtisku do veřejných knihoven, tak jsme urgováni o jeho zaslání. V posledních číslech zveřejňujeme články, ve kterých mohou případní adepti profesních kvalifikací získávat odborné znalosti pro výkon profesí. Požadavek na vydávání časopisu vyplývá i ze směrnice o povinnostech živnostenského společenstva HK ČR.

Ke zviditelnění ČEPES přispívají i webové stránky. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Na stránkách se najdou základní informace o ČEPES, jako jsou stanovy společnosti, zpráva o činnosti za uplynulý rok a plán činnosti na stávající rok. Pro zájemce o podnikání v oboru je na webu zveřejněna celá Oborová příručka. Najdou se zde také základní teoretické materiály.

D. Organizační záležitosti

1. Členská základna. Pozitivním jevem pro ČEPES byla skutečnost, že loňské události před valnou hromadou nenarušily chod společnosti. Přímou došlo k odchodu 2 členů. K úbytku dalších 30 došlo na základě ustanovení NOZ (Nového občanského zákoníku) o dlouhodobém neplacení členských příspěvků. Dále řada členů zestárla a už nepočítají s tím, že by mohli být pro společnost užiteční, nebo ČEPES, že by jim mohla splnit jejich požadavky.
2. Zavedení veřejného seznamu ČEPES. Vedení je přesvědčeno, že zastánci veřejného seznamu z toho udělali zbytečný problém. Vedení ho chtělo vyřešit využitím stávajícího seznamu praktiků ČEPES. Bylo osloveno 120 členů s nabídkou jejich zařazení do veřejného seznamu. Současně vedení v nabídce upozornilo, pokud nebude zájem, bude to považovat za nezáměr o jeho zavedení. Termín byl stanoven do 30. 9. 2014. Do té lhůty požádal o zařazení pouze jeden člen. Proto vedení nepovažuje za nutné veřejný seznam zavádět. Přitom je jasné, že ČEPES seznam členů pro organizační záležitosti potřebuje. V současnosti ho má k dispozici předseda a sekretariát a oba jsou chráněny před zneužitím. Potřebná spojení s některým členem zabezpečuje předseda buď předáním přímého spojení anebo předáním údajů žadatele příslušnému členovi.

3. V rozpočtu vedení počítalo s příjmem 70.000,- Kč, skutečný příjem činil 40.996,- Kč. Bylo osloveno dopisem 5 podnikatelů. Z oslovených odpověděli pouze 2 a jejich dar činil 7.500,- Kč. Takže možno konstatovat, že hlavním zdrojem darů byli klienti. Všem dárcům vedení děkuje a doufá, že do budoucna se podaří oslovit i ty, kteří v letošním roce zůstali stranou.
4. Na základě schváleného Občanského zákoníku došlo i ke změně občanských sdružení. Z toho vyplývá i pro ČEPES povinnost přijmout nová legislativní opatření a do konce roku učinit potřebné administrativní kroky. K řešení problematiky stanov ČEPES a NOZ vystoupila na VH paní Bartová. Všichni členové obdrželi návrh nových stanov včas před konáním Valné hromady. Do předloženého návrhu bylo valnou hromadou zapracováno několik připomínek. Důležité je, že stanovy byly přijaty členskou základnou a předpokládají další existenci ČEPES jako pobočného spolku Společenstva drobného podnikání.
5. Informovanost členů o aktivitách ČEPES. Za základní zdroj informací považujeme webové stránky www.cepes.cz, zpravodaj Psychoenergetika, e-mailovou poštu, fax a též telefonické spojení. E-mail: cepes@cepes.cz, tel.: 221 082 252, fax: 221 082 289.

Závěrem je možno konstatovat, že činnost společnosti byla bohatá a rozmanitá. Vedení ČEPES děkuje touto cestou všem členům a příznivcům, kteří pomohli prací, finančními dary či jakýmkoliv jiným způsobem. Především se jedná o desítky těch, kteří se zapojili do tvorby profesní kvalifikace jakýmkoliv způsobem, pomohli při tvorbě zpravodaje a prezentace ČEPES na veřejnosti. A to zcela nezištně. A to ve svém volném čase a také bez nároku na honorář.

Čtenáře seznamuje vedení s dalším důležitým dokumentem přijatým valnou hromadou a který je pro vedení závazným dokumentem pro plnění požadavků, vyplývajících z přijatých nových stanov. Vedení z tohoto dokumentu považuje za prioritní zahájení prací na profesní kvalifikaci „Biopraktik“ – harmonizování energetického systému člověka. Zatím si nedovedeme pořádně představit (a hlavně ne odpovědní hospodářští a političtí vedoucí) význam tohoto úkolu.

Zaměření a formy činnosti na rok 2015

Psychoenergetika

Základními aktivitami pro rok 2015 budou v této oblasti:

- dokončení řešení profesní kvalifikace (PK) „Detekce anomálií zemské kůry“ v rámci veřejné zakázky NSK2
- vytvořit podmínky pro zahájení prací na PK „Biopraktik“ v Sektorové radě pro osobní služby, podle pokynů Koordinační rady - vrcholného řídicího orgánu
- úprava odborných učebních textů z hydrogeologie
- spolupráce s Hospodářskou komorou ČR

- zachování a případné rozšíření péče biopraktika pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5
- spolupráce a výměna zkušeností s organizacemi obdobného zaměření v ČR i v zahraničí

Zájmová a badatelská činnost

Bude zaměřena na:

- pořádání přednášek a seminářů
- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- pokračování spolupráce s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy v oblasti vyhledávání melioračních sítí a jejich poruch a stanovení metodiky pro tyto práce

Odborná, osvětová a publicistická činnost

Bude spočívat:

- ve využití všech propagačních forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnosti ČEPES, o novinkách z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o průběhu legalizace PK „biopraktik“ a „detekce anomálií zemské kúry“
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika

Organizační záležitosti

1. Členské příspěvky:

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč

2. Styk členů s vedením ČEPES:

Základní informace je možno získat v kanceláři č. B-235, 2. patro, budova ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082 252, nebo faxem 221 082 289. K předávání zpráv je možno využít e-mail bazantcepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz.

3. Provéřit, zda stanovy ČEPES odpovídají zákonným ustanovením nového Občanského zákoníku.

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

Předseda společnosti bude nejnázat k dosažení ve středu, nebo ve čtvrtek. Každou návštěvu (především mimopražskou) doporučujeme dojednat telefonicky, faxem, nebo e-mailem.

V letních měsících je pobyt předsedy upraven a jeho časový rozvrh je vyvěšen na dveřích kanceláře

ZDRAVÍ POD VLIVEM HVĚZD

S astrodiagnostikou se zabývám asi tak dlouho jako s astrologií celkově a věřte, že už je to nějaký ten pátek. Ale možná bych mohl začít vyvětením, o co se vlastně jedná.

Podrobný horoskop daný datem, časem a zeměpisnou polohou místa narození zahrnuje samořejmě mnohem více než jen samotné postavení Slunce v tom kterém úseku jeho zdánlivé roční dráhy po nebi, kterému říkáme znamení. Jedná se o zachycení jak Slunce, tak malého, ale díky své blízkosti vlivného satelitu Země Měsíce, ovšem i všech planet sluneční soustavy. Nad to ještě postihuje natočení daného místa na Zemi vůči nebeské sféře. Že to zní složitě? To je ovšem právě onen rozdíl mezi triviální astrologií, jak ji mnozí znají z deního tisku, časopisů a internetu, kde se to „předpověďmi“ pro to které znamení jen hemží. Tato „astrologie“ má ale se skutečným hvězdoznalctvím společné jen názvy znamení zvěrokruhu. Toť opravdu vše.

Z podrobného horoskopu narození lze docela dobře vyčíst dispozice a indispozice, resp. sklony narozeného včetně slabých míst jeho zdravotní kondice. Samy konstelace v době narození ještě tolik neznamenají, pokud nejsou v té které době aktivovány planetárními tranzity, to jest přechody spolu s tzv. progresem nebeských těles. Dále ale zabíhat nebudu, abych čtenáře astrologie neznalého nezahltil odbornými pojmy.

Mnozí se asi budou ptát, jak je možné, že planetární postavení na nebi v okamžik narození mohou mít vliv na naše zdraví a vůbec na náš život celkově?

Nemají. Jsou jen jednou z přírodních signatur či ukazatelů, které jsou v určité synchronicitě s naší dědičností a ukazují okolnosti, za nichž se nemoc nebo indispozice může po léta či náhle rozvinout. Z toho logicky vyplývá, že odborná astrologie přináší silnou možnost chorobám včas předcházet, posílit indikovanou slabou stránku zdraví a co je velmi důležité, pátrat a zjistit v souvislostech PROČ je v té či oné oblasti zdraví chatrnější.

Další obrovskou silou astrologie je celý její podobor astromedicíny. Spousta lidí, kteří se zabývají alternativní medicínou určitě ví o souvislostech bylin s tou kterou planetou, planetami, znameními zvěrokruhu. Kdo se bylinkami zabývá hlouběji, bude vědět, že je rozdíl, za jakého počasí a dení nebo noční doby je sbíráme. Neskutečnou a dnes již skoro zapomenutou silou antické i středověké astrologie bylo nejen spojení léčivých bylin s planetami, ale stejně tak určení vhodných konstelací k jejich sběru a následnému zpracování. Takto připravený lék měl a má samozřejmě mnohem větší účinnost. Podrobný horoskop člověka také ukazuje vhodnost či nevhodnost té které bylinné kombinace kromě toho, zda je pro daného člověka lepší aplikace bylinných odvarů, extraktů nebo mastí a dalšího.

No, a to už jsme u dalšího, obecnějšího použití astrologie k určení nejvhodnějšího způsobu léčby (nejedná-li se samozřejmě o zlomeninu ruky, nohy, nebo akutně nutný chirurgický zásah, že). Pro někoho může být léčba ozařováním magnetickým polem nebo frekvenčním ozařováním jiného typu krajně nevhodná díky jeho senzitivitě a celkovému ladění, u dalšího zase může být relativně méně účinná a je třeba zvolit jiný, vhodnější typ léčby.

Samostatným oborem je neplodnost - snížená plodnost u mužů nebo sekundární sterilita u žen, která nemá medicínsko diagnostické odůvodnění. Zde například jsou určité, dobře vysledovatelné astrologické (planetární) vzorce... Ale abych dokončil načaté téma: do oblasti početí zdravého dítěte a dokonce určení jeho pohlaví předem patří velmi široký a seriózní výzkum MUDr. Eugena Jonáše, slovenského lékaře, který se od konce 2. světové války zabýval právě touto problematikou. V bývalém Československu byly publikovány výsledky jeho mnohaletého výzkumu až v roce 1968, zatímco přímo paradoxně MUDr. Jonáš publikoval v odborném tisku v bývalém SSSR a také ve Velké Británii.

Výzkum a výsledky MUDr. Jonáše a mnoha dalších astrologů, mezi kterými je bezpočet lékařů, nejenže svědčí ve prospěch potvrzování platnosti astrologie, ale také ukazují na možnosti vysledování určitých charakteristických planetárních vzorců ukazujících na určité zdravotní omezení nebo přímo na onemocnění. Neznamená to, že je pro každou nemoc objeven konkrétní planetární vzorec. Musíme si uvědomit, že když budeme obecně hovořit o rakovině, máme na mysli celou škálu nádorových onemocnění a nikoliv jednu jedinou, konkrétní chorobu.

Za to jsem kupříkladu vysledoval určité opakující se konstelace v případech velmi nepříjemného onemocnění, které není zjevné, ale o to horší má dopad na nemocného, a kterým je bulimie. Rozumějte, že její „sestřička“ mentální anorexie dříve či později na nemocném zjevná začne být, ovšem u bulimie (chorobné jedlivity s následným zvracením) tak zjevné vnější znaky nenacházíme.

Dalším příkladem vzorců planetárních konstelací jsou případy sklerózy multiplex.

Abych nabídl čtenářům nějakou tu srozumitelnou lahůdku, popíšeme si v následujícím znamení zvěrokruhu s jím přiřazenými tzv. vládci a uvedeme tzv. hermetické signatury z astromedicínského hlediska. Vše doplním o moje vlastní zkušenosti.

Znamení BERANA je znamením jarní rovnodennosti. Slunce do něho vstupuje obvykle 21. března, ovšem v posledních letech, letos i příští rok už 20. března. Na obou zemských polokoulích je stejně dlouhý den i noc, protože Slunce stojí nad rovníkem. Vstupem Slunce do Berana se mění celá roční doba, proto je Beran znamením kardinálním.

Tomuto znamení je obvykle přiřazována hlava. Nutno ovšem poznamenat, že oči patří pod tzv. vládu Slunce a Měsíce a čelní i nosní dutiny zase pod vládu znamení Byka, což nebývá v astrologické literatuře uváděno. Sluch bývá přiřazován Saturnu, ale dle mých zkušeností z praxe má na tento smysl a jeho orgány silný vliv planeta Neptun.

Lidé narození v tomto znamení bývají náchylní k úrazům. Horečnatá onemocnění u nich probíhají prudce a stejně rychle odeznívají.

Lunu v tomto znamení jsem často nacházel u případů sklerózy multiplex. V minulých letech a v současné době by si měli lidé se Sluncem v tomto znamení dávat pozor na rozčilování se, prudké změny teplot např. i z důvodů pracovních, apod., protože Beranem prochází Uran = nebezpečí náhlých mozkových příhod.

Tradičním vladařem Berana je Mars, nově přiřazeným spoluvladařem pak planetoid Pluto.

Znakem Marsu se značí v biologii mužské pohlaví. Je to symbol kruhu = štítu s kopím.

Mars je planetou aktivity a vůle. Z kosmobiologického hlediska je signifikátorem úrazů, řezných, bodných i střelných ran. V kombinaci s Lunou, zvl. v napětových aspektech lze soudit na poruchy menzes, silné a bolestivé krvácení. Jeho postavení je důležité při chirurgických zákrocích a invazivních vyšetřeních.

Znamení BÝKA je znamením pevným, fixním, protože „upevňuje“ roční dobu (jaro), proto hrozí, je tímto znamením signované nemoci a též lidé narození v tomto znamení mají tendenci přecházet z akutního stadia do tzv. chronického. Býk signuje hrdlo a orgány v něm. Lidé narození v Býku jsou náchylní k onemocnění horních cest dýchacích, nosohltanu, mandlí, trpívají často laringitálními onemocněními, inklinují k jejich recidivám.

V tomto znamení vládne planeta Venuše viditelná ve svém večerním hávu jako krasopaní večerní oblohy. Znakem Venuše se značí v biologii ženské, samičí pohlaví. Je to kruh nad křížem symbolizující jinak kruh úplnosti nad osudovostí (kříž) = překonaná, naplněná osudovost. Venuše ovládá mandle, ženské orgány - zejména vaječníky a pozor! Málokdo, málokdo ví, jak zpívá v jedné písničce Hanka Zagorová, že Vendulka umí být pěkná potvora. Našel jsem ji v signifikantním postavení z hlediska kosmobiologického u mnoha případů maligních nádorových onemocnění.

Znamení BLÍŽENCŮ je znamením flexibilní čili pohyblivé, proměnlivé, protože jím Slunce prochází před zásadní změnou roční doby. Že Blíženci, to jest lidé narození v tomto znamení, často haprují s průduškami, ví asi mnoho lidí. Znamení Blíženců ovládá plíce a průdušky a má vliv na dechové obtíže. Též ovládá horní končetiny, ramena a paže (ruce - dlaně ovládá Rak).

Vládne v něm Merkur, první planeta od Slunce a to ve své denní podobě. Merkur je tak jako Venuše viditelný pouze po západu Slunce (noční Merkur) nebo před jeho východem (denní Merkur). Merkur kromě toho, že byl římským bohem obchodu (v ekonomické a byznys - astrologii má zásadní význam) a je symbolem boha Herma, který přinesl lidem na Zemi moudrost. A protože to bylo v době vzniku antických legend, kdy se nenosily kalhoty s kapsami, ale jen splývavé tuniky a Hermes byl chlap a který chlap si s sebou vezme nákupní tašku, že? Tak kolik asi té moudrosti lidem přinesl vidíme dnes kolem sebe. Má naprosto zásadní vliv na myšlení, tím pádem též na psychické poruchy a poruchy osobnosti obecně, ale také záněty nervů a nervová onemocnění.

Znamení RAKA je další kardinální znamení. Když do něj Slunce vstupuje, ocitá se na obratníku Raka a nastává letní slunovrat ohlašující začátek astronomického léta pro severní polokouli.

Rak je velmi senzitivní znamení. Na lidi narozené v tomto znamení má velký vliv stres, psychický tlak, zvláště když se v něm ocitají opakovaně nebo po delší dobu. Mohou z toho i vážně onemocnět. U Raků bývá velmi citlivý a podrážditelný solar plexus.

Z kosmobiologického hlediska znamení Raka ovládá ruce - dlaně ale i žaludek a dvanácterník díky své vladařce Luně. Také mizní uzliny, zvláště ty v oblasti podpaží.

Jak už jsem uvedl, Raku vládne Luna. Luna má vliv na hospodaření tělními tekutinami, ovládá složení

krve. Luna = matka (archetyp Pramatky), takže též dělohu a má zásadní vliv na plodnost. Není úplnou náhodou, že synodický oběh Luny (od úplňku k úplňku, správně od nova k novu) trvá podobně dlouho jako ženská perioda. Jestliže je planeta Venuše ženská planeta a značí samičí pohlaví, na vnitřní ženskou polaritu poukazuje Luna.

Vliv Luny na plodnost ženy a na početí zdravého dítěte velmi dobře vyhodnotil výše zmíněný slovenský lékař Eugen Jonáš. Význam Luny lze také interpretovat jako duše, city, pocity, nálady a sny.

Slunce vstupuje do znamení LVA v plném proudu léta, proto je Lev dalším znamením fixního kříže čtvera znamení upevňujících roční dobu. Lev je znám jako sluneční znamení. Patří mu proto nejen znaménka a spálená kůže z nadměrného slunění, říkám v nadsázce, ale hlavně srdce a osrdečník. Lvu bývá připisována páteř, ale patří mu pouze její lumbální část. Jednotlivé další části páteře odpovídají znamením zvěrokruhu tak, jak jdou za sebou: Atla a 2. obratel Beranu, známý C3 a C4 spolu se zbývajícimi krčnými obratli Býku, páteř mezi rameny a v oblasti lopatek Blížencům, atd.

Lvu vládne Slunce, zářivá hvězda naší soustavy, okolo kterého obíhají všechny planety i tělesa drobná jako vlasatice. Slunce zastupuje archetyp Praotce a má zásadní vliv na naši tělesnost, vitalitu, odolnost a životaschopnost.

PANNA je zobrazována jako postava dívky se snopem klasů v ruce, ale úvodní obraz tohoto znamení byl trochu jiný: dívka symbolizující pannu Astrii, vzor čistoty, s vahami v levé ruce (od srdce) a štírem, později nahrazeným mečem v ruce pravé - soud a trest.

Lidé narození v tomto znamení se velmi rádi pozorují i z hlediska toho, co jim hypoteticky schází na zdraví, ačkoliv Panna je jedno z nejhouževnatějších znamení zvěrokruhu. A velice rády si Pannenky i Paňáci stěžují na domnělé zdravotní potíže a fňukají. Přitom lidé narození v tomto znamení bývají rozenými komandéry svého okolí.

Znamení Panny ovládá zásadně zažívání a zaživací trakt, z něho pak tenké střevo.

V Panně vládne opět Merkur, tentokrát ale Merkur noční (viditelný po západu Slunce). Snad proto jsou lidé narození v Panně tak analytičtí. Všechno rozebírají do detailu a přemýšlí o tom, až věc přepromyslí. Pannenky jsou holt velmi zvědavé a rozumátorské. Rozum u nich převažuje nad citem. Mohou být dobrými proutkaři nebo ufology, ale pro vše potřebují důkaz a rozumové odůvodnění.

Znamení VAH ohlašuje nástup podzimu. Je to znamení kardinální, protože vstupem Slunce do něho nastává podzimní rovnodennost (obvykle 23. září).

Váhy potřebují vyvážení. Vyváženou stravu, vyvážený režim, pobyt ve vyváženém prostředí. Střední zemské pásmo s typickým střídáním ročních dob je pro ně nejvhodnější, ale průměrné teploty 25°C s týdny se 17° a dalším týdnem s teplotami 33° je mohou skoro zabít.

Váhy ovládají bederní oblast, mají vliv na vyvážení tělesných pochodů (žlázy s vnitřní sekrecí, zejména nadledvinky) a typicky ledviny, jak uvádí mnohá literatura.

Ve Vahách vládne Venuše - Jitřenka, přesto umí být Váhy pěkné „sovy“ a s gusem bdít až do ranního kuropění.

Znamení ŠTÍRA je pokládáno za nejproblematictější znamení zvěrokruhu. Jsou mu přičítány všechny možné ostré až agesivní vlastnosti, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti není. Lidé narození ve znamení Štíra se velmi často bojí své vlastní síly, takže se drží spíše opodál, až jejich postoj může vzbuzovat alibistický dojem.

Co je pro ně ale typické, je jejich silná sexualita. Tak tomuto znamení patří, protože Štíři a Štírce hledají v sexu hloubku prožitku, jako ostatně ve všem.

Šír ovládá mužské pohlavní orgány, u ženy pak vagínu. U obou pohlaví vyměšovací orgány: tlusté střevo, konečník, uretery, močový měchýř a močovou trubici včetně jejího vyústění.

Štíru typicky vládne novodobá planeta Pluto, od astronomického kongresu v Praze v létě 2007 „ponižená“ na pouhý planetoid (k nemalému naštvaní Američanů, protože Pluta objevil v roce 1930 americký astronom Clyde W. Tombaugh).

Plutonovi, římskému bohu podsvětí, je přisuzován transformační a regenerační vliv. Faktem je, že Pluto poukazuje ne velmi houževnaté nemoci podle znamení a aspektů (astrologických vztahů) k dalším planetám.

Tradičním vladařem Štíra je Mars, o němž jsme už pojednali.

STŘELEČ tradičně ovládá kyčle, ale to je hodně zúžený výklad. Pod znamení Střelce patří také játra a jaterní choroby ve shodě s jeho vladařem Jupiterem, největší planetou sluneční soustavy. Jupiter má extravertní povahu, rozhojňuje, rozšiřuje - ovšem i zdravotní indispozice.

Co se u Střelců neuvádí, je sklon k alkoholismu. Mne samotného tato skutečnost, kterou vyzbrozovala už kdysi dávno moje kolegyně, docela udivila, protože sklony k závislostem a zejména k alkoholu bych spíše přičítal znaméním vodního živlu a z nich nejvíce Rybám. Velmi často se Střelci dostávají do takové závislosti po nějakém životním zlomu, po němž začnou utápět žal v alkoholu, jak se říká a pak není lehké je z toho dostat.

KOZOROH je jedno z nejhouževnatějších znamení zvěrokruhu, jenom nesmí při nemoci ztratit motivaci k uzdravení. Ale i když se to stane, bude Kozoroh nadále rutinně pokračovat v léčbě podle pokynů lékaře i rodiny, protože má silný vztah k povinnostem a jejich dodržování. Přitom se ale jedná o lidi s pevným zdravím. Mnoho záleží na postavení planety Saturn v podrobném horoskopu, protože Saturn je vladařem tohoto znamení.

Kozoroh ovládá kolena, ale... Spolu s nimi také všechny velké tělesné klouby, pánevní kost a má vliv na stavbu těla. Je to shodné s tím, co patří pod vládu Saturna, který je ke Kozorohu tradičně přiřazen. Nad to Saturn má zásadní vliv na páteř. Znamení, v němž byl Saturn při narození, ukazuje na slabé místo té části páteře, která tomu znamení odpovídá. Stejně tak zdravotně: tam, kde je Saturn v horoskopu, bude slabé, citlivé místo možného zdravotního ohrožení, ledaže by byl Saturn velmi dobře aspektován.

Dlužno připomenout, že Kozoroh je znaméním zimního slunovratu. Slunce do něho vstupuje cca 21. prosince a po další 3 dny se zdá, jakoby nevystoupilo ani o píď výše nad obzor. Proto byl slaven až 24. prosinec a na tento den bylo přesunoto domnělé narození Ježíše Krista.

VODNÁŘ je symbolizován postavou, která vylévá ze džbánu vodu. Pravý význam tohoto symbolu spočí-

vá v tom, že tato duchovní postava vylévá na lidstvo spirituální, duchovní síly. S tím tvrdě kontrastují dvě skutečnosti: jednak že lidé narození v tomto znamení bývají nad očekávání materiálně a prakticky orientováni, jednak to, že ačkoliv by měl Vodnář jako pevné znamení zvěrokruhu „upevňovat“ zimní roční dobu, naopak v něm častokrát nastává obleva. Nakonec... vylévá vodu čili ledy tají, že?

Protože Vodnář vylévá vodu, má silný vliv na krevní oběh. U lidí narozených v tomto znamení bývají časté oběhové potíže, potíže s krevním tlakem a s dutými žilami (i žilkami). Mají sklon k tvorbě křečových žil a praskání žilek. V tomto ohledu se musejí o sebe starat raději už od mládí.

Vladařem tohoto znamení býval Saturn, ale již po několika staletí je Vodnáři přiřazen Uran, planeta boření starého a na jeho základech postavení něčeho zbrusu nového a také planeta náhlých změn a životních obrátů. Podle mých zkušeností má Uran silný vliv na činnost žláz s vnitřní sekrecí, zejména hypofýzy. V případech náhlých srdečních a mozkových příhod velmi často figurují Slunce, Měsíc a planety v kombinaci s Uranem.

Jak pod vlivem Uranu, tak pod vlivem jeho znamení Vodnáře jsou všechny způsoby moderní léčby, zvláště za pomoci moderní techniky.

RYBAMI prochází Slunce před svým průchodem tzv. jarním bodem, tedy před začátkem astronomického jara. Proto je znamení Ryb znamení flexibilním či mutabilním. Však také Rybičky umějí být velice cíle, když jim o něco jde a jsou motivovány. Horší je, když upadnou do pesimismu. K tomu mají lidé narození ve znamení Ryb velké sklony. Pak se z nich stávají nepřekonatelní „jobovkáři“, kteří znegují každý váš plán. Ryby ve shodě s Neptunem ovládají skladbu tělesných médií, jak krve, tak lymfy.

Ve znamení Ryb vládne Neptun, vladař moří a signifikátor všeho tajemného, neuchopitelného, nedefinovatelného a neurčitelného. Nemoce signované Neptunem jsou velmi špatně diagnostikovatelné. Často souvisí s poruchami proudění bioenergie nebo nasátím špatné bioenergie z okolí. Lidé narození ve znamení Ryb jsou totiž velmi senzitivní. To má potom negativní dopad na jejich tělesné pochody.

Pro lidi narozené ve znamení Ryb bývá v mnoha případech velmi vhodná jakákoliv léčba spojená s tekutinami jedině s výjimkou nasávání vřetele piv či litrů vína denně. Alkoholu a omamných látek by se měli co nejvíce vyhýbat. Fytoterapie, bahenní koupele, vodní lázně a mnoho podobného.

Na samý závěr uvádím pro detailisty a možné rýpaly, že astrologové dobře vědí, že díky tzv. precesy zemské osy dnes nesouhlasí znamení zvěrokruhu s původními souhvězdími, od nichž byla odvozena. Snad právě proto se Berani neprojevují zas tak ohnivě, jak bývá popisováno v triviálních pojednáních, a nejdou hlavou proti zdi. Často se spíše stáhnou a počkají si. Znamení Berana je totiž v současné době v souhvězdí Ryb. Stáčení zvěrokruhu proti směru pohybu Slunce a planet na obloze v roce přímo souvisí s jednotlivými „věky“ Platonského roku (končící věk Ryb, nastávající věk Vodnáře).

Ale to už je jiná kapitola.

Boris Jaroš

Dlouhověkost

Dlouhověkost a nesmrtelnost je snem mnohých vládců a jiných mocných a bohatých.

Čím byli mocnější, tím déle chtěli žít. Z historie jsou známé příběhy dlouhověkých. Známe pověst o Gilgamešovi. Pátý král Uruku měl vládnout 126 let. Metuzalém 969 let. Nicméně to jsou všechno mladíci v porovnání s Vesmírnými lidmi Ing. I. A. Bendy, kteří se dožívají v pohodě 30 000 let. Ale jsou to jenom pověsti, žádný konkrétní důkaz o dlouhověkosti podán nebyl. Odhaduje se, že člověk může žít tak 120 – 140 let. V současné době je nejstaršímu člověku planety 116 let.

Od nepaměti se hledaly příčiny umírání a smrti. Určité vyjasnění do toho přinesl až elektronový mikroskop a pak další tzv. nanotechnologie. Rozvoj medicíny, zejména genetiky.

Skutečností zůstává, že se průměrný věk prodloužil i v antice, kdy se otroci dožívali tak 25 let, ale otrokáři 55 let. I tenkrát byli relativně dlouhověcí: Sokrates 70 let, Marcus Tullius Cicero 63 let a podobně. Nyní se Češi dožívají v průměru 74,5 let, Češky 81 let, což je asi o 5 let více než před 20 lety. Na zvyšování průměrného statistického věku se podílí kromě medicíny potažmo zdravotnictví, také hygienické a sociálně ekonomické faktory.

A tak mnozí bloudí si myslí, že takto to bude pokračovat neustále. Osobně toto nadšení nesdílím už vzhledem k současnému potravinářskému trendu, kdy se vyrábějí stále méně a méně biologicky hodnotné potraviny. A pokud bude tento trend pokračovat, průměrná délka života se zpomalí, pokud se nezastaví. A to přes všechny „záračné“ preparáty na trhu. Protože lidé zapomínají na zásadní věc, že žádné zázraky nejsou, jsou jen události a věci běžné a méně běžné či dokonce velmi vzácné, ale zázrak, ten světlo světa ještě nespátril.

Je to dáno také tím, že se prezentuje příliš mnoho povolaných, ale jen minimálně vyvolených. Také lidé mají radši senzace i pochybného charakteru než systematickou a systémovou práci, a to zejména sami na sobě. To se týká i toho, čemu se říká správná životospráva v tom nejširším smyslu slova.

Jedním z důležitých faktorů podílejících se na vzniku nemocí, stárnutí a umírání se považují volné radikály a peroxidy.

Volné radikály

Volné radikály jsou exogenního i endogenního původu. V přírodě lidskou činností stále přibývají.

Převaha volných radikálů nad antioxidanty se nazývá oxidační stres.

Volné radikály jsou charakterizovány nepárovými elektrony.

V přítomnosti kyslíku se na místo nepárového elektronu okamžitě naváže molekula kyslíku a vzniká peroxylový radikál, který se snaží získat z jiné sloučeniny chybějící elektron, čímž vytváří jiný volný radikál.

Tato řetězová reakce je přerušena buď vazbou dvou radikálů na sebe, nebo reakcí s antioxidantem.

Nejznámější vznik volných radikálů probíhá v dýchacím řetězci, kde oxidací vzdušným kyslíkem vzniká energie a jako vedlejší produkty volné radikály superoxid (O_2) a volný hydroxylový radikál (OH).

Za normálních okolností 98-99 % energie vzniká cestou přes cytochromový systém a jen 1-2 % jedoelektronovou redukcí, tj. přes volné radikály.

V kritických stavech a v nemoci, může vznikat velká většina energie touto vedlejší cestou. A to je pak jedna ze základních akcí vedoucí ke katastrofě.

Superoxid je účinkem superoxiddismutázy (SOD) zpracován na peroxid vodíku, který není volným radikálem, ale je neméně škodlivý a navíc proniká přes buněčné membrány a má delší poločas trvání než volné radikály, které mají obvykle poločas v rozmezí 10-5 - 10-9 sec.

Tyto metabolické produkty volných radikálů bývají označovány ROS (reactive oxygen species).

K ROS látkám patří např. peroxid vodíku, singletový kyslík, kyselina chlorná aj. Ovšem existují i volné radikály s poločasem delším než den.

Peroxid vodíku je v organismu zneškodňován hlavně glutathionperoxidázou (GSHPx), méně katalázou (CAT).

Ovšem při nedostatku těchto enzymů a v přítomnosti kovů jako Fe, Ni, Co, Cd, Cu vznikají z peroxidu vodíku 2 volné hydroxylové radikály, které teprve s dalším elektronem dají molekulu vody (Fentonova reakce).

Protivníkem volných radikálů jsou antioxidanty. Těch se vytvořilo během historického vývoje veliké množství.

Je však si třeba uvědomit, že ne každý antioxidant dokáže odstranit každý volný radikál.

Antioxidanty rozlišujeme na hydrofilní, lipofilní a amfofilní (obojetné).

Hydrofilní antioxidanty jsou rozpustné hlavně v mimobuněčné tekutině.

Lipofilní antioxidanty rozpustné v tucích, pronikají buněčnou membránou a mohou tedy účinkovat uvnitř buňky a jejich účinek nastává se zpožděním (jsou na vnitřní straně membrán).

Volné radikály, které uniknou antioxidantnímu působení, mohou působit lokální, ale i celková poškození.

Proto se dnes uznává, že při antioxidantní terapii musí obsahovat více antioxidantů, aby se pokryla celá škála různých volných radikálů a ROS (reactive oxygen species).

Odstraňování volných radikálů pak probíhá často ve vzájemné souhře různých reakcí.

Např. superoxid je odbourán na kyslík vitamínem E, přitom však vzniká radikál vitamínu E, dále vitamin C regeneruje vitamin E za vzniku radikálu vitamínu C a ten je teprve odstraňován redukováným glutationem.

Ten je zpětně redukován glutathion reduktázou za účasti NADPH (koenzym vyskytující se jako součást metabolismu organismu).

Podle způsobu účinku rozlišujeme enzymové antioxidanty (SOD, GSHPx aj.) a neenzymové (kyselina močová, vitaminy C, E, b-karoten, bílkoviny, flavonoidy, selen, zinek, některé léky aj.). Výzkumu stále účinnějších antioxidantů se věnují velké týmy.

Podle typu volného radikálu (resp. ROS), na který působí likvidující antioxidanty:

superoxid – superoxiddismutáza,

hydroxylový radikál – albumin, cholesterol, manitol, dopamin, singletový kyslík – histidin, vitamin C, vitamin E, β -karoten, tryptofan, peroxid vodíku – glutathionperoxidáza, kataláza, oxid dusnatý – aminguanidin, lék u diabetické nefropatie, kyselinu chlorovou – sulfosalazin, histidin, metionin.

Lipofilní (membránové) antioxidanty

Mezi lipofilní nebo také membránové antioxidanty patří například vitamin E (α - tokoferol), karotenoidy (β -karoten), koenzym Q10 estrogeny a některé další steroidy, v menší míře i vitamin A (retinol).

Amfofilní antioxidanty

hydrofilní, tak lipofilní části molekuly jsou obsaženy například v kyselině lipoové či melatoninu. A některé polyfenolických bioflavonoidy. Amfofilní mohou být také některé uměle připravené antioxidanty.

Volné radikály poškozují biomolekuly.

Peroxidace lipidů (zkráceně peroxidace) je oxidační degradace lipidů. Jedná se o proces, kdy volné radikály „kradou“ elektrony lipidům v buněčných membránách, což vede k poškození buněk.

Lipoperoxidace je velmi destruktivní proces. Jednak přímo poškozují fosfolipidy membrán, navíc však vznikající sekundární metabolity jsou velmi reaktivní a narušují strukturu dalších biomolekul.

Lipoperoxidaci podléhají i bílkoviny, dochází k poškození dusíkatých bází DNA s možností mutací a kancerogeneze.

Vztahy mezi volnými radikály, cytokiny a aktivovanými lymfocyty jsou složité a nelze je zjednodušit tak, že oxidační stres působí imunodepresi a antioxidační terapie naopak imunostimulaci.

Naopak vzájemné ovlivňování a rovnováha obou souperů udržuje žádoucí stav organismu.

Z nemocí a stavů, které jsou spolupůsobeny volnými radikály:

Vznik a průběhu diabetu, stárnutí, vznik očních chorob např. šedého zákalu, vznik zánětů, nádorů, řady plicních chorob, kožních chorob, neurodegenerativních chorob (např. Parkinsonova a Alzheimerova choroba), poruch imunity podporují virové infekce, mají význam u některých intoxikací, podílí se např. na revmatickém zánětu kloubů, spolupůsobí u eklampsie, působí mužskou neplodnost, infarkt myokardu, volné radikály vznikají po intenzivní námaze např. u sportovců atd.

Každou buňku člověka za den napadne asi 10 000 volných radikálů. Pokud není antioxidační ochrana a reparační pochody dostatečně účinné, vznikají postupně karcinomem iniciované buňky, preneoplastická buňka, neplastická buňka a nakonec klinický nádor. Protože i v terapii používáme volné radikály k zničení nádorových buněk, jsou antioxidanty velmi vhodné u prevence onemocnění (selen) i v počátečních fázích nemoci, ale u progresu a invazivity nádoru mohou antioxidanty naopak chránit kancerogenní buňky před terapií.

Jak je z přehledu nemocí, na kterých se podílí volné radikály, patrné, je mnohem častěji v organismu nedostatek antioxidantů a proto je jejich příjem velmi důležitý.

Rostliny, které rostou na místech s dlouhým slunečním osvětlením a v nízké nadmořské výšce s vysokým tlakem kyslíku, jsou více atakovány volnými radikály,

a proto produkují více antioxidantů na svou obranu. Ovšem i některé současné rostliny vlivem dlouhé historie vývoje mají vysokou antioxidační kapacitu, ačkoliv v současné době už příliš těmto kritériím neodpovídají.

Volné radikály se vytvářejí při působení negativních vnějších vlivů. Například nadměrné opalování, exhaláty, cigaretový dým, rentgenové záření, nadměrné působení ozónu anebo chemoterapeutika.

Volné radikály a jejich nadměrné množství vznikají více při intenzivních fyzických anebo sportovních činnostech, ale i změně počasí, při zranění, při zápalcích, při bakteriálních a virových onemocněních, při hnisavých procesech, při nadměrném stresu a zvýšené konzumaci alkoholu.

Při zvýšené tvorbě volných radikálů, organismus vyžaduje zvýšenou potřebu antioxidantů, kterou je potřebné organismu dodat. Mezi významné antioxidanty patří právě flavonoidy, koenzym Q10, vitamin C, vitamin E, karotenoidy, selen, zinek a mangan.

Flavonoidy

Jinak nazývané také bioflavonoidy, či vitamin P, jsou látky náležející mezi rostlinné sekundární metabolity. Jsou známé pro své antioxidační působení. Je to široká skupina látek rostlinného původu (celkem 8000, v potravě je jich 4000).

Základní chemickou strukturou flavonoidů jsou rostlinné fenoly se dvěma benzenovými kruhy spojenými tříuhlíkovým řetězcem (flavan=C6-C3-C6).

Mezi hlavní skupiny flavonoidů ve výživě člověka patří flavanoly, flavanony, flavony flavonoly, proantokyanidiny, kyanidiny a izoflavonoidy.

Jsou to nejčastěji se vyskytující polyfenoly v naší výživě.

Odhadovaný příjem flavonoidů ve výživě člověka je v rozmezí několika desítek až stovek gramů za den v závislosti na výživových zvyklostech.

Účinky:

Rozšiřují cévy (vasodilatační účinek) a tím i kapilární propustnost.

Zvyšují pružnost a elasticitu cév, účinkují na vnitřek cév i tím, že podporují účinek na vitamin C. Snižují lámavost cév.

Mají preventivně protizánětlivý a protirakovinný účinek.

Příznivě působí na enzymové systémy, v játrech chrání jaterní buňky (hepatoprotektivní účinek).

Mají vysoký antioxidační účinek a váže se na estrogeny receptory (pozitivní vliv na ženy v menopauze).

Zabraňují oxidaci LDL cholesterolu volnými radikály, což je důležitý počáteční kruh tvorby aterosklerotických částic v cévách. Oxidované lipidy (tuky) nelze zpět uvolnit do cirkulace.

Antiagregační (protisrážlivý) účinek (brání tvorbě trombů), protože zabraňují srážlivosti krve tím, že vážou ionty vápníku a zadržují vápník v organismu.

Vasokonstrikce kapilár ovlivňují srážení červených krvinek.

Flavonoidy chrání kyselinu askorbovou před odbouráváním, ta je důležitá mimo jiné, pro tvorbu kolagenu a ten zase pro pevnost kapilár a vaziva.

Antioxidanty reagující s hydrofilními a lipofilními systémy, kdy vychytávají volné radikály a blokují buněčné částice, které pomocí enzymů a vody (lysozomální hydroxylázy) poškozují glykosaminoglykany, které jsou důležité pro správnou funkci kloubů a kůže.

Nejsou choroby, které by byly způsobeny nadbytkem nebo nedostatkem flavonoidů. Flavonoidy jsou pro nás důležité v pestré a vyvážené stravě je jich dostatek.

Nejvýznamnější zdroje flavonoidů

Mezi nejsilnější patří flavonoidy ostružin, malin, malinoostružin, lékořice, aronie, černého rybízu, granátového jablka, červených grapefruitů, oliv a olivového oleje, červeného vína, kakaa, borůvek a rajčat.

Dominantní flavonoid ve výživě člověka je flavonol - kvercetin.

Snižuje permeabilitu a fragilitu kapilár.

Kvercetin se nachází ve vysokých koncentracích v běžně přijímaných potravinách, jako jsou cibule (300 mg/kg čerstvé váhy), jablka (21-72 mg/kg), kapusta (100 mg/kg), červené víno (4-16 mg/l) a zelený a černý čaj (10-25 mg/l).

V těchto zdrojích se nachází jednak ve formě volné, jednak vázán s cukernými jednotkami.

Rutin (kvercetin-3-O-rhamnoglukosid) je součástí léků používaných jako venofarmaka. Hlavními flavanoly jsou katechiny. Patří k nim např. katechin, epikatechin, epigallokatechin a jejich estery s kyselinou galovou.

Jsou hlavně přítomné v čaji. Nálev ze zeleného čaje obsahuje kolem 1g/l katechinů.

V černém čaji je obsah redukován asi na polovinu v důsledku oxidace na komplexnější polyfenoly během fermentace. Další zdroje jsou červené víno (270 mg/l) a čokoláda.

Proantokyanidiny jsou polymerní flavanoly. Jsou přítomny v rostlinách jako komplexní směsi polymerů s průměrným stupněm polymerace.

Polymerizace (též polymerace) je chemická reakce, při které z malých molekul (monomerů) vznikají vysokomolekulární látky (polymery).

Vykazují adstringentní účinky a výskytem jsou obvykle asociovány s flavanolovými katechiny.

Běžným zdrojem jsou jablka, hrušky, hrozny, červené víno, čaj, čokoláda, kakao.

Antokyanidiny jsou červená barviva např. v třešních, švestkách, rybízu. Obsah kolísá v rozmezí 0,15 – 4,5 mg/g čerstvého ovoce. Průměrný obsah ve vínu se udává 26 mg/l.

Flavanony jsou také nazývány „citrusové“ flavonoidy.

Jsou to látky typicky se vyskytující v pomerančích a grapefruitech. K hlavním se řadí naringenin, hesperetin a jejich glykosidy.

Zvláštní skupinu flavonoidů tvoří isoflavonoidy

Isoflavony daidzein a genistein. Nachází se hlavně v luštěninách, vydatným zdrojem je sója (1-3 mg/g) a veškeré produkty z ní. Jsou to strumigeny II. řádu a mají saponinový účinek, fytoestrogenní aktivitu tj.

vykazují mírnou estrogenní aktivitu a mohou proto vyvolávat podobné účinky jako estrogeny.

Je sledována jejich možná role při prevenci vzniku nádorů prsů a osteoporózy.

K polyfenolům se řadí stilbeny. Resveratrol, který byl po určitou dobu dáván do souvislosti s tzv. Francouzským paradoxem. Je mu však věnována pozornost též v souvislosti s jeho antikancerogenními účinky.

Přítomnosti těchto látek je přičítána nízká frekvence výskytu kardiovaskulárních onemocnění a některých druhů rakoviny u obyvatel v oblasti Středozemí.

Stilbeny – fytoestrogeny (resveratrol) jsou obsaženy v borůvkách, rybízu, modré vinné révě, olivovém oleji.

Účinky

- zpomalení procesu stárnutí a se stářím související poškození buněk a náchylnost k vážným nemocem
- schopnosti selektivně eliminovat množení nádorových buněk
- prevence proti leukémii
- prevence a ochrana před propuknutím zhoubného bujení (rakoviny)
- zvyšuje hladinu dalších užitečných enzymů v těle pro posílení imunity
- snižuje hladinu LDL cholesterolu a nasycených mastných kyselin v těle
- ochrana před kardiovaskulárním onemocněním.
- prevence infarktu myokardu a mozkové mrtvice. Tlumí srážení krevních destiček
- snížení rizika vzniku cukrovky
- snížení rizika obezity
- může pomoci předcházet degenerativnímu onemocnění typu Alzheimerovy choroby, v případě vzniku onemocnění může zpomalit progresi
- antioxidační účinek
- ovlivňuje činnost genů produkujících Sirtuin, což je skupina sedmi genů spojených s procesem přirozeného stárnutí, jinak nazývaných jako geny dlouhověkosti. Klíčem pro prodloužení života je zvýšení aktivity genu se zkratkou SIR1

Resveratrol zvyšuje aktivitu životadárného genu SIRT1 v lidských buňkách až 13 krát. Tyto geny regulují četné biologické procesy a opravují poškozenou DNA.

Právě Sirtuiny jsou považovány za molekuly s blahodárným účinkem na zdraví, možná až se zázračným efektem prodloužení života. Sirtuin činí dědičnou informaci odolnější k poškození, což má na prodloužení délky života zásadní vliv. Chrání před poškozením DNA a brání tak škodám, jež v našich buňkách s postupujícím věkem páchají například volné radikály.

Tato krátká exkurze do problémů ovlivňující zdraví a dlouhověkost je sice složitá, pokud je pitvána do „nanočástic“. V podstatě platí: „Jez do polosyta, pij do polopita, vyjdu ti naplno léta“. Kdo se chce dále pít, tak další údaje jsou uvedeny v naší knize „Jíme, abychom žili, nežijeme, abychom jedli.“ A jen pro úplnost dodávám, že dlouhověkost se počítá až od 90 let.

MUDr. Jan Doležal

VYHLEDÁVÁNÍ ZDRAVÉHO MÍSTA PRO BYDLENÍ, CHOVATELSTVÍ A PĚSTITELSTVÍ

(Pokračování)

3. Působení GPZ na rostlinstvo

Vztahy GPZ a organismů nejsou vždy důsledně záporné. V podstatě se s vlivy GPZ lépe vyrovnávají stromy jehličnaté a z listnatých dub, vrba, jiva, olše, jasan, javor, líska, z ovocných stromů švestka a nízké vegetace kopřivy a ostružiny. Negativně působí GPZ na stromy listnaté, zvláště na buk, na stromy ovocné, zvláště na jablono, hrušku, ořech, třešň, broskev, meruňku a na polní a zahradní a bytovou vegetaci, zvláště na slunečnici, rybíz, begonii, azalky, kaktusy, lipku, ibišek a kaprad. Semena rostlin mají menší klíčivost, chaotický růst kořenů, menší růstovou energii, ve vegetačním období nenasadí poupata, nebo se zpozdí o několik týdnů. Ke změnám dochází též v době otevírání a zavírání květů, zvláště u pampelišky, pojichlupu a kosatce. Lesní i ovocné stromy nad GPZ mají hojně mrazové rozpukliny, trhliny, červenou i modrou hnilobu, rosochy, točité, křivé a šikmý růst, zvláště u břízy, švestky a meruňky, koncové schnutí, nádory, napadení houbami a neobyčejně velké kalusy. U smrků a borovic mizí klíčivost, u ovocných stromů vzniká neplodnost.

Vlivem zvýšení teploty nad křížením GPZ shazují některé druhy stromů listů až o měsíc později. Vztah určitých druhů rostlinstva a podzemních vodních toků lze výrazně sledovat u dubů preferujících plochu nad vodou, jež jsou podle statistik v USA 61x častěji poškozeny blesky, bijícími do linií podzemních vodních toků a jejich křížení než buky. Přesto však i duby trpí vlivy GPZ, což se projevuje vznikem několika kmenů z jednoho kořene, zavíjením i násobením vršků stromů, schnutím částí kmene, dřívějším opadáváním listů a častou neplodností.

4. Působení GPZ na živočichy

Mezi zvířaty je většina v záporném vztahu ke GPZ, zvláště pes, kuň, skot, králík, čáp, křeček a myš. Naproti tomu kočka, sova, hadi, straka, akvarijní rybky a hmyz, zvl. komáři dávají poloze nad GPZ přednost. Mravenci diferencují vztahy k různým druhům pásu GPZ a v případě jejich vzniku pod mraveništi je opouštějí. Vynález „agregátní virgule“ v NSR umožnil dislokaci nových mravenišť tak, aby je usídlení mravenci neopouštěli. Ekonomický význam má kladný vztah ke GPZ u včel, jež mají při poloze včelína nad nimi větší snášku medu. Zvířata trpících vlivy GPZ podléhají ve zvýšené míře některým charakteristickým onemocněním: skot kloubovému revmatismu, sterilitě, zmetání, děložnímu výhřezu, nemocím vemene a mastitidě, koně oslepnutí, králíci prodlouženému tělesnému vývoji, snížení přírůstkivosti a rachitidě, vepři snížené přírůstkivosti a slepice menší nosnosti. Pokusy v SSSR na myších a kryších prokázaly poloviční snížení porodnosti radikálně zvýšenou národovost a úmrtnost zvýšenou na dvojnásobek.

5. Působení GPZ na člověka

Objektivní změny fyzikálních podmínek nad GPZ a fyziologické změny v organismu člověka se projevují výraznými subjektivními vlivy: děti vylézají nebo vypadávají z lůžek, přecházejí do posteli rodičů či sourozenců, spí na zemi mimo GPZ, nebo přitisknuty v roztroušených polohách na mříže postýlek. Četné děti se brání položení do postýlek, hází sebou, v noci nemohou dlouho usnout, probouzejí se, přelehávají jinam, nemohou v posteli doslova vydržet, zvláště v úplňku. Studené údy, mrazení těla, pocity zimy a průvanu nebo naopak pocity přehřátí a strnulá šje jsou pro polohu nad vodou charakteristické. Podle druhu polohy k zónám a k jejich křížení vznikají bolesti v zádech, v krku, kříži a zvláště v páteři, trvalé bolesti hlavy a kyčlí. Při pobytu žen nad podzemní vodou vznikají revmatické bolesti, na lůžku po 10-15 letech polyarthritis. Při pobytu nad křížením bývá sledována skleróza multiplex a nádorová onemocnění i žlučnickové a ledvinové záchvaty a kamínky, oční nemoci i duševní poruchy až k poruchám paměti a k pomatenosti, rozvrácenosti, depresím a zběsilosti. Děti spící nad pramenem – počůrávání i do 15 let.

Dále pan prof. popisuje vliv GPZ na výrobu, snižující značně výsledky práce hlavně řídících pracovníků, operátorů. Měřil jsem palác Albatros, gen. ředitele Čes. spořitelny: vyplatí se jim, tak snad i ostatním. Teď z praxe asi z 200 reálných měření, je to jen obrázek, zkušenost, realita v jiných zemích může být jiná. Nejhorší, ale dobře hledatelné jsou geologické anomálie - zlomy, poklesy, zvlnění, přesuny, styky hornin, místa nad rudnými sloji (těch je také dost), typují tak do 8 % GPZ, místa nad podzemními vodními toky tak do 15 %, výstupy primář. záření tak do 14 %, místo nad H a C pásy asi 70-80 %. Tyto pásy jsem si dovolil pojmenovat, ač jsem se to nikde nedočel „síť magnetických silokřivek země“ a vše tomu odpovídá, včetně přesných geometrických vztahů. Vzhledem k tomu, že jich je nejvíce, jsou všude, je jejich hledání a vytyčení velmi důležité. Nejhorší na věci je, že to lidé neznají, „také odborníci“ se tomu vysmívají a když si k tomu promítnu zkušenost z vlastního měření, že min. 80-90 % míst výskytu novotvarů byly tyto pásy, je mi z toho těžko.

Geopatogenní zóny - stručně a s trochou fyziky

V mnoha pramenech se uvádí, že 70 % zdravotních problémů člověka pochází z místa pobytu, z domova, z lůžka a místa pracoviště. Proto je dobré poznat, najít a vyhnout se tomu. Nepoznal jsem dosud (a zkoušel jsem jich hodně) účinný rušič GPZ, kromě rušiče na vysílání VDV (velmi dlouhých vln) vodních pramenů. A všechny ty, které jsem viděl a měřil jejich účinnost, jsou vynikající komerční záležitosti, ale bohužel jenom to. Jejich účinnost je většinou neměřitelná, ale důvěřiví lidé v zájmu zdraví obětují moc. Takže podle mých zkušeností je nejúčinnější obranou je najít, ve stavebním měřítku zakreslit do stavebního plánu, a pokud možno se jím vyhnout v souvislosti se spaním, odpočinkem, s pracovním místem u počítače, u šicího stroje a s místy, kde se musíme dlouhodobě zdržovat. Byl bych velmi rád a vděčný, kdybych se mýlil a někdo

mi ukázal k přeměření opravdu účinný rušič GPZ, protože v některých činžovních domech a věžácích je někdy trochu problém slušně a i hezky srovnat nábytek mimo GPZ pro nedostatek místa.

Tak co tedy fyzikálně představuje podle mých zkušeností, tu hrůzu z GPZ. Je to ve velké většině silné magnetické pole. Silokřivky magnetického pole země. Pojmenované podle Dr. Hartmana, přesně ve směru poledník (sever-jih) a rovnoběžka (východ-západ) a další, pojmenované podle Dr. Curryho, posunuté směrově od „H“ pásu o 45°, tedy severozápad - jihovýchod a severovýchod - jihozápad. Kromě směru se neřídí dalším přírodním zákonem a jejich množství a vzdálenost je dána geologickým podložím v místě měření. Ze starší literatury vyplývá, že statistický průměr z tisíce měření ukazuje vzdálenost „H“ pásů asi 4 m a u „C“ pásu asi 11 m. V realitě jich ale může být několik blízko sebe, a potom třeba větší místo je čisté. Tyto pásy mají zářivé pole široké asi 0,5 m. Píše se v literatuře, že při geomagnetických bouřích, při poruchách sluneční korony a těsně před příchodem větších meteorologických bouří, se zářivé pole těchto silokřivek po dobu jejich trvání trochu rozšiřuje, a po jejich odeznění se srovnává do původní šíře. Další pro lidi škodlivé pole je místo nad průběhem vodních pramenů, které také vysílají elektromagnetický signál na frekvenci velmi dlouhých vln (VDV). Tento signál je tak silný, že se podle něj nechají vodní prameny spolehlivě najít na dálku mnoha desítek metrů. Jedno staré české přísloví říká o špatném spaní, že spíte jako na vodě. A je to pravda. Proč škodí pobyt v místech těchto pásů a nad pramenem se špatně v literatuře hledá. Já mám jednoduché fyzikální vysvětlení, které samozřejmě nebude zcela vyčerpávající a přesné, ale většinu otázek vysvětluje.

V živém organismu (člověk, zvíře, rostlina) je prakticky skoro vše zařízeno elektricky. Jakékoliv elektrické řízení je v magnetickém poli rušeno. Tím se organismus unavuje, postupně ubývá obranyschopnosti tak, až začne dělat něco nenormálního. Staré studijní materiály uvádějí, že u lidí, kteří jsou vnímavější, citlivější, po třech letech pobytu v GPZ dochází k prvním trvalým změnám v organismu. Bez strašení - opravdu jsem viděl postele, kde postupně tři generace za sebou vymřely na rakovinu, a považovaly to za dědičný defekt, až do změření GPZ. Ale také jsem viděl zdravého zahradnického mistra, který spal 15 let doslova „na hrůze“, ale kromě snížené hybnosti v ramenech mu nic váženého nescházelo, a po přestěhování postele do čistého místa asi za tři dny při alkoholickém dýchánku na stole předvedl kamarádům, že zdvihne ruce nad hlavu, co se mu předtím už pět let nepovedlo. To ukazuje, že to na každého působí jinak, stejně tak různě na zvířata i rostliny. Jakých problémů je po pobytu v GPZ vidět nejvíce. Asi 70 % lidí, kteří mají GPZ pod hlavou, nemůže pořádně spát, polykají prášky na spaní a neodpočinou si, dále je to hodně migrén, u kterých je nejhorší, kde jejich příčina se nedá diagnostikovat technickými prostředky, ale jen podle komunikace s aurou. Mám vyzkoušeno, že mnoho těch, kteří v GPZ nemohli spát a polykali prášky na spaní, po přestěhování do čistého místa bez GPZ, v prvních 14 dnech bez prášků jednou i dvakrát zaspávají do práce, protože spí tak tvrdě, že neslyší budík a na ty migrény po přestěhování stačí na vyléčení starý

babský prostředek. Dále jsou často vidět těžké bloky na páteři, způsobujících sníženou hybnost končetin a jejich značnou bolestivost. Hodně angín s častou recidivou způsobuje GPZ pod krkem, další záněty, snížené výkony orgánů, žaludeční nervózy i vředy atd. Rovněž jestliže na zahradě zasadíte broskev do pásu, nemůžete se divit, že při veškeré péči odejde, a může se Vám to povést na stejném místě vícekrát po sobě. Doma postavíte do pásu palmu, ona si najde do února důvod, proč odejít. Araukarie v tom klidně v únoru na jedné straně (v pásu) odhodila celé větve, vidíme šikmou jabloň, huře rostoucí, u její paty je vždy pás, ze kterého se snaží uhnout. A mám tu blízko kamaráda, který se snažil omladit získanou starou zanedbanou zahradu a zasadil na volné místo asi 2 m od plotu alejku snad osmi, nebo ještě více stromků mladých a oni mu všechny do dvou let odešly. Když jsem potom při náhodné návštěvě měřil, snad bych to nedokázal přesněji, jak se to povedlo jemu do „H“ pásu. Píše se a říká se, že pes z toho utíká a ověřil jsem si, že je to pravda. Kočce prý pobyt v GPZ dělá dobře a kupy (hnízda) lesních mravenců jsou vždy v kříži pásů GPZ, což je pro člověka klasické karcinogenní pole. Stromy v pásech GPZ, pokud to přežijí, mají třetinový vzrůst a užitek. Podle zahraničních pramenů dojná kráva stojící v „H“ pásu dávala užitkovost 4500 litrů mléka, po přestěhování z pásu bez jiných změn dává 6000 litrů mléka. To snad stojí za pozornost, zvláště v malochovech, kde se s tím místem dá občas manipulovat. Hovězí na žír v pásu o 20 až 30 % má menší růst. Opakuji znovu nejlepší řešení je, se tomu vyhnout, žádný sebedražší rušič nedokáže zrušit sílu magnetického a gravitačního pole země, která s tím drží ve vzdálenosti 400 tisíc km měsíc. Ideální je najít GPZ už na parcele před zahájením stavby a tu podle projektu umístit ve vztahu k GPZ nejvýhodněji. Podobně řešit zakládání zahrad a sadů, aby jste nečekali, až začnou drahé sadby odcházet a teprve potom hledali řešení. Dále několik varování před iluzorními příklady rušení GPZ, kterých byl svědkem a ověřoval je. Alohal pod matrací po vložení opravdu ruší, ale bohužel jen tři až pět dnů, než se prozáří a GPZ jsou znovu plně měřitelné. Uzemněný železný plech 1 mm silný chrání asi tři měsíce a potom je i z něj magnetický zářič, vyzkoušel jsem. Pokud si stoupnete při měření na silný igelit, nemusíte nic naměřit, ale stoupnete si vedle něj a hned na něm všem změříte. Takže k „pásům“ zatím dost.

Dalším GPZ je místo nad pramenem. Pramen je vlastně takový podzemní potůček, který se prodírá zemí a tím třením vzniká a vysílá elektromagnetický signál na frekvenci velmi dlouhých vln (VDV). Já prameny podle tohoto signálu hledám v terénu na dálku i přes 100 m. Pobyt nad zavodněným místem pramenu škodí asi hlavně spaní. Staré české přísloví o tom říká, že „spíte jako na vodě“, tedy lehce, neklidně, nestabilně a kratší dobu. A tady je třeba dávat pozor, zářivé pole menšího pramenu je široké asi 1 m, u větších pramenů i 3 m, a v deštivém období se ještě rozšiřuje, jak prameny sílí. A ke spaní nad pramenem důležitá poznámka. Asi 90 % větších dětí, které se doma i v 10ti letech v noci pomočují, spí na pramenu. Viděl jsem jich snad 40, a všechny přestěhováním postele mimo pramen byly zdravé. Naopak příznivě působí zasazení nad pramen stromům. Většina nebo možná všechny veliké osamělé

stromy v terénu jsou na pramenu. Ověřte si to. Ještě k těm dětem na pramenech. Mají jen citlivější nervovou soustavu k zachycení signálu VDV, a že tento signál působí trochu na většinu, snad jste si někdy všimli, že když slyšíte téci vodu, máte trochu nutkání na močení.

Další a podle mne nejhorší a nejnebezpečnější GPZ jsou místa nad výronem primárního záření (nejen radon). V poměru počtu k ostatním GPZ je jich minimálně, hádám tak do 3 %. A tak, když Vám virgule ukáže něco, kde si s rozlišením nevíte rady (umíte-li odlišit rudné žíly atd.) raději se před tím varujte a varujte i ostatní. Viděl jsem někdy před pěti lety hezký rodinný domek blízko Pardubic starý asi 30 let. Hrůza GPZ byla pod ním, a sousedka z vedlejší zahrádky nám řekla, že z něj lidé utekli asi po pěti letech bydlení, že se tam prý nedalo žít, a přitom zahrada při domku byla bez GPZ. Dnes se dá i proti radonovému záření ochránit dům speciální izolací a větráním. To však značně stavbu prodrazuje a já to moc neznám.

Abych nezapomněl snad na poslední špatnou zónu, kterou znám, ale tu si vyrobili lidé sami, a země se na ni nepodílí. Jde o elektromagnetické vysílání elektrickými vedeními vysokého napětí a vysílání domácích elektrospotřebičů. Stavební úřady uznávají okolo vedení vysokého napětí 15 m široké nebezpečné pole standardně. Ze zahraniční literatury jsem vyčetl, že v některých jiných státech, už dnes u sedmi vodičového vedení vysokého napětí, se uvádí 65 m široké nebezpečné pole. Takže lépe bude od něj být dále. Doma máte starou barevnou televizi - tři délky úhlopříčky obrazovky před ní je nezdavé. Před zapnutou mikrovlnou troubou nepobývat 1,5 m. Nemít postel hlavami ke zdi v místě, kde je na druhé straně zdi elektrická rozvodná skříň, také to ruší spánek. Nestrašte se, ale běžnou elektrickou rozvodnou sítí, hlavně když Vám nevede těsně za hlavou, se zapnutým velkým spotřebičem několika Kw silným. Poslední dobou se mluví o vysílání mobilních telefonů, ale jeho klasifikace asi bude vyžadovat náročnější měření.

Nakonec k tomu hledání a měření GPZ. Nestrašte sebe ani lidi stupnicemi síly a nebezpečností zón. Poradte sobě i jim, že nejúčinnější obrana je se jim vyhnout. Z měření dělejte přesný zákres do stavebního plánu, jak jsem již dříve uvedl. Barevně odlište „H“ a „C“ pásy, prameny, výstup záření, znásobte sílu odstín barvy v místech křížení GPZ a ještě vícenásobné křížení. K zákresu připojte jasnou, stručnou legendu s vysvětlením co je co a podepište se pod to. To dává důvěru, že nejste podvodník. Vysvětlete, že ve vícepatrových objektech se zóny nad sebou přesně kryjí a není tedy nutné měřit každé patro zvlášť. A poslední rada pro začínající - umíte vzít virguli do ruky (nejsnadnější je „L“), ona Vám něco ukazuje a Vy nevíte co, tak nic nepokazíte. Když můžete se vyhnout všemu, co ukazuje, i když tam dole bude třeba kanalizace, potrubí, kabel a ty zóny k tomu.

V místě „D“ jsem u pana T. změřil byt na GPZ, zakreslil přesně do stavebního plánu a byl jsem pozván na obhlídku hospodářství. Mám rád zvířata a tak se u každých zastavím. Králíkárna - hezká, pěkná, čistá a plná živých, bílých králíků různé velikosti. Ze zájmu беру virgule „L“ do ruky a přejdu kolem. Ukazují na prostřední kotce a říkám hospo-

dáři. Tady nesmíte mít chovné - proč- vede tu „H“ pás. Proč jste nepřišel o 14 dnů dříve - zabil jsem tu pěknou samici, která mi v tom kotci 2x roztahala mladé. Dále na zahradě pěkný plný skleník, asi 3 m za ním ubohá jablonoň, kmínek asi 20 cm silný, samá boule a díra, šikmý asi o 200 od vertikály, 3 m velká chudá koruna. Nedalo mi to, změřil jsem okolí kořenů na GPZ, polovinou stála v „H“ pásu, odkláněla se z něj, utíkala před hrůzou, ale neutekla. Říkám pánovi, tu tady jen týráte, ta zóna ji zabíjí. Ten mi řekl, otočte se! Ta jablonoň za mnou je stejný druh, stejně zasazená a jaká je. Rovná jako svíce, 50 cm kmen, 6 m koruna. To snad je příklad do psychotronického slabikáře - dodal jsem. Těch šikmých jabloní jsem od té doby změřil hodně, vždy rostou částí v pásu a utíkají z něj. Jindy jsem byl s manželkou navštívit kamaráda v K., byl konec května. V besedě při kávě si Mirek postěžoval, že dnes snad už zahradníci neumí vypěstovat stromek, který by byl zdravý. Třetí rok sázel broskev na stejné místo v zahradě, první dvě hned odešly a ta třetí odchází také. Jdeme se na to místo podívat, měřím, trefil přesně kříž „C“ pásů. Říkám mu - hned ji přesaď semhle o metr mimo pásy, zkrat ji větvičky, nech ji tak asi 10 listů a denně alespoň tři týdny ji zalévej. Neuměla a v říjnu měla 30-50 cm dlouhé výhony. Broskev je na pásy zón mimořádně citlivá.

Ještě k chování stromů v zónách. Příkládám dva snímky. Na prvním je borovice vyrostlá částečně v pásu. U kořene silná asi 80 cm, pás je v levé části kořenů. Aby se zachránila a povedlo se jí to, v 15 cm výšce utekla půl metru doprava a potom nahoru 15 m jako svíce. Je nádherná. Myslíte, že je to hříčka přírody? Ne i ten strom je zřejmě nějak inteligentní, aby si hledal cestu k záchraně. Druhý snímek. Soused od naproti chtěl přehradit přední část dvora živou stěnou tují, aby nebylo z ulice moc vidět na zadní zahradu. Zasadil do řady 10 pěkných metrových stromků, bylo to opravdu hezké loni na jaře. Za rok, letos na jaře jich zbylo 6, a v září nezbyla žádná. Zasadil je přesně do „H“ pásu, já bych to lépe nevyměřil. Další příklad. Kamarád Jenda v B. koupil chalupu s velkou, starou zahradou. Pro omlazení staré výsadby zasadil u plotu do řady 12 mladých stromků, řada přesně na jih. Za dva roky všechny odešly zase přesně v „H“ pásu. A po mé návštěvě a výsadbě o 1 m vedle rostou jako z vody.

Dále jsem byl na hezkém, slunném místě u lesa, místo na svahu otevřené na jih, pěkná chata, málo vody ve studni. Poměřoval jsem studeň, byla na kříži GPZ, pramen asi o 1 m dále. Vedle chaty ve třech řadách asi 30 úlů. Nedalo mi to, změřil jsem u nich zóny. První řada stála celá přesně v „H“ pásu. Zeptal jsem se majitele, jestli nepozoruje rozdíl řad v užitkovosti. Odpověděl, že to neumí vysvětlit, ale v první řadě je to o 20 až 30 % horší a starám se o ně, jak mohu. Poradil jsem mu o 2 metry řadu posunout a další rok se to srovnalo, dostal jsem vynikající med a poděkování. Přitom měření u chaty jsme se bavili, že zvířata na zóny také reagují různě. Také jsem říkal, že hnízda - kupy lesních mravenců jsou vždy na křížích GPZ, což je pro člověka klasické karcinogenní pole. Moc tomu nevěřil, ale měl jednu takovou kupu kousek za plotem v lese a tak jsme ji šli hned změřit. Přesně - kříž. Tedy ne všemu ty GPZ vadí a škodí, některým to dělá dobře. Takže pes z těch pásů utíká, má blízko k člověku. Kočce to dělá

dobře a ráda si v tom hová. A letos jsem objevil další zajímavost. U příbuzných pěstují papoušky a další parádní ptáky malé i velké. Ve velkých místnostech s voliérami chtěl Jenda změřit GPZ. Bylo tam rozvěšeno hodně hnízdnic budníků, ale úspěšné hnízdění probíhalo jen v budnicích, které byly zavěšeny v „H“ a „C“ pásech. Nechtěl jsem tomu věřit a přeměřoval jsem to několikrát. Boudy mimo pásy ptáci vynechávali a využívali jen ty v GPZ. Dále několik případů s pejsky. Vedle ve Ž. na kraji vsi měla paní vážné problémy s hlavou, posílali ji do invalidního důchodu. Pod hlavou a za hlavou ve zdi dva pásy, přestěhovali postele a bylo jí lépe - to je ale vedlejší. Na dvoře veliká, pěkná voliéra, ještě hezčí bouda, u ní venku velký černý hafan ležel na betonu, ač bylo - 10° C. Když jsem se na psa zeptal, proč se neschová, řekli mi, že je asi mrazuvzdorný a do boudy vlezle až při ještě větším mraze. Změřil jsem voliéru, stála na pramenu a dost silném, poprosil jsem majitele, aby boudu přesunuli na druhou stranu voliéry, ten to rád slíbil a za dva dny mi vzkázal, že pes si v boudě lebedí, i když je nad nulou. Dále poslal mě pan doktor P. v GJ změřit zóny do domu blízko jeho, kde měla paní domu velké zdravotní potíže. Postel se na ní podepsala, pramen, v pramenu pás, pod hlavou kříž. Také se jí po změně místa ulevilo. Na dvoře měli dva nádherné malé pejsky jak žihadla, byli to malí, bílí špici. Mám pejsky moc rád, doma máme také chovnou stanici, ale YT, a tak jsem malé divochy obdivoval. Jejich pán je zřejmě také měl moc rád, uměl truhlařit a udělal jim tak nádhernou boudu, jakou jsem nikdy neviděl. Tři obytné komory s předsíní, vše několikrát tepelně izolované, odklápecí střecha, prosklený strop, čisté, pohodlné, prostě přepych. Jen jsem se divil, když jsem to dílo obdivoval, že se pán začal divně tvářit. Ptal jsem se ho proč, zaskřípal zuby a řekl: Vy to obdivujete jako zázrak a psi do ní nevlezou, raději spí na otevřené verandě. A když jsem je tam na noc zavřel, musel jsem za chvíli vstát a jít je pustit ven, protože nařikali tak zle, že by sousedi nemohli spát a přišli by mi vynadat. Zasmál jsem se, změřil boudu, stála vedle stromu a na GPZ. Poradil jsem pánovi, aby boudu přestěhoval na druhou stranu stromu a že se bude divit. Moc nevěřil, ale udělal. Za dva dny jsem se stavoval u pana doktora pro další úkoly a ten mi hned řekl, že soused mi vzkazuje, že po přestěhování boudy z ní nemůže špice vydolovat a paní prý spokojeně spí.

Mám doma ještě nějakou literaturu a studijní protokoly ze zahraničí, které jsem získal ještě v bývalé psychoenergetické laboratoři při VŠCHT. Když píšou o zvířatech, zaujal mě tam případ měření GPZ v kravině, 20 kraviček, stejný druh, jeden ošetřovatel, stejné krmení. A velký rozdíl v užitečnosti. Přesná čísla si už nepamatuji, ale moc se nesecknu. Kravičky došly kolem 6 tisíc litrů. Jedna dávala jen 4500 l a stála v „H“ pásu. Po přemístění mimo pás se srovnala také na šest tisíc. To snad stojí pro chovatele, zvláště ty malé, za pozornost. Bratranec také hospodařil - ne ve velkém, měl ve chlévě tři kravky a na výkrm dva malé, stejné býčky. Změřil jsem mu tam GPZ, ten levý stál v „H“ pásu Říkal jsem mu, Járo, ten ti tu moc dobře nepůjde. Odpověď zněla, to na to přece nemůže mít žádný vliv. Za rok mě sám dovedl do stáje a ukázal: ten levý byl 20 cm menší

než první a ošetření stejné. Holt je to těžké, není to vidět, kdo tomu má věřit. A Jára už mi věří.

Nechtěl jsem dnes moc psát také o vztahu GPZ - LIDI, ale nedá mi to, tak alespoň něco. Dělam okolo zón přes 20 let a některé poznatky přímo trkají. Tak třeba nespavost. Pokud mají lidé pásy, nebo pramen pod hlavou, 80 % jich nemůže spát ani s práškem na spaní tak 4-6 hod. a myslí si, že jsou vyspalí. Těch 20 % co v tom můžou spát, si stejně neodpočinou. Moc případů jsem zažil těch, co polykali prášky na spaní a měli zónu pod hlavou, pokud mě poslechli, já jsem se jim zaručil, že po přestěhování postele mimo GPZ, bez prášků na spaní prvních 14 dnů po přestěhování alespoň dvakrát zaspí do práce: nevěřili - všem se to povedlo. Ten rozdíl odpočinku je tak veliký, že tomu předtím nevěřili, ale zažili.

Zle pobyt v GPZ působí na děti a výsledky po přestěhování jsou neuvěřitelné k lepšímu. A na dětské případy pomoci nejvděčněji vzpomínám. Stalo se mi tady u nás, snad rok 1991, únor, byl jsem pozván ověřit studni, ve které bylo málo vody a měli se tam stěhovat mladí novomanželé. Mladá paní mě zvědavě sledovala, jak to dělám a co jsem zjistil. Pocházela z rodiny, kde měli tři děvčata a byla asi 7 měsíců gravidní. Když jsem doměřil studni a prameny, zeptal jsem se jí, jestli ví, co se jí narodí. S úsměvem mi odpověděla, že budou mít kluka, řekli ji to z ultrazvuku a babička to prý dovede vytočit prstýnkem. To bude slávy, po třech holkách konečně v rodině kluk. Největší radost z toho měl nastávající děda. Zeptal jsem se mladé paní, jestli se může podívat, jak je zdravá ona i miminko. Ježíši, jak se chcete dívat? Nebojte se nechte si i ten zimník zapnutý, jen mi půjčte prst, kterého se budu držet a aura mi to prozradí. A neublížíte miminu? Ujistil jsem ji, že mám děti moc rád, sám mám 7 vnoučat a podíval se, jak na tom je. Řekl jsem jí, že je zdravá, mimino též, ale až půjde do nemocnice, aby si vzala sebou alespoň jednu růžovou soupravičku, že ji bude pravděpodobně pro toho kluka potřebovat. Nastal poprask, mladým to bylo jedno, ale nastávající děda se na mne řádně naštvál, chodil po vsi a trousil: ten blbec si troufne proti ultrazvuku tvrdit, že budeme mít holku a my víme, že to bude kluk. Měl jsem to u nás ve vsi pošpatnělé, smáli se, co jsem si to dovolil. Vypočítaný termín porodu se opozdil pět dnů a byla to slečna. To mi nastávající dědek do smrti neodpustil. Tohle vše ale nebylo to podstatné, o co tu jde. Mladí rodiče s miminkem se přestěhovali k manželovým rodičům do R. a malá neprosplávala. Nespala, nejedla, nepřibývala, věčně nemocná a v nemocnici. Když jí bylo asi 15 měsíců, paní primářka po posledním propuštění z nemocnice ji objednala s maminkou za týden na příjem do nemocnice, že malou musí převést na bezlepkovou dietu, aby jim neumřela. Vzpomněli si na mne, dovezli k ní do H., prohlédl jsem malou podle aury, žádnou hrůzu na ni nenašel. Za to byla hrůza pod postýlkou i pod lůžkem rodičů. Normálně k ní vstávali i 15 x za noc, po přestěhování 1 x, báli se, že umřela. Předtím nechtěla jíst ani ve dne, po přestěhování chtěla i v noci. Když s ní v pondělí jeli na příjem do nemocnice, paní primářka jim řekla, že to je úplně jiné dítě a ptala se, co s ní udělali. Byl u nás p. Novotný, žabku prohlédl a řekl, že je úplně zdravá a problém je jen v umístění postýlky. Počkejte, jak je úplně zdravá? Jí a spí? Spí, nejí, úplně žere. Paní primářka se zasmála, řekla, že je to na ni

vidět a žádné převádění na bezlepkovou dietu nebudete. A přijďte se dnes na tu 16-ti letou princeznu podívat. Takových utrápených dětí jsem viděl moc a všem pomohlo přestěhování z GPZ. Tady u nás další příběh. 18-ti letá slečna jako obrázek a co tři týdny nebo měsíc angína, a už se to na ni podepisovalo do chronického stavu. Na lůžku přes krk „C“ pás, po přestěhování úplně zdravá, je z ní pěkná, hezká mamina. Vedle v CH. 15-ti letý chlapec, zle nemocný, vždy ho v Motole dali dohromady, ale doma za tři dny znovu zle. Spal na pramenu a ještě měl přes sebe dva kříže pásů, po přestěhování bez problémů. V Č. 11-ti letý chlapec pro nemoci za celý školní rok jen 6 týdnů ve škole. Následující školní rok po přestěhování lůžka zameškal tři týdny. A poslední letošní případ beru pro sebe jako pohazení pro celý život. Pomohl jsem tady v okolí několika dětem od atopického ekzému jenom diagnostikou a lékař to za tři týdny vyléčil. Tatínek jedné této slečny má sestru v Praze, ta má dva kluky. Osmiletý tři roky migrénu, všechna vyšetření hlavy negativní. Pětiletý nemohl dýchat, 5x i víckrát denně inhaloval, před časem přestal chodit, v Motole ho za čas rozchodili, dali ho mamince domů, dali ji pečovatelský důchod s tím, že bude mít doma invalidu. Pozvali mě k nim, prohlédl jsem je podle aury, změřil GPZ, rodičům jsem řekl, že jsou úplně zdraví, že je mordují jen v postelích nad GPZ. Ten malý měl pod sebou tři „C“ pásy, krajní vnitřní pás polovinou vyčníval z postele malého a v tom měl hlavu ten větší. Byl jsem u nich v polovině dubna a řekl rodičům, že po přestěhování za měsíc kluky nepoznají, nechtěli tomu věřit. 1. Máje odpoledne mi maminka volala, děkovala, byla na měkko. Staršího hlava nebolí a malý bez inhalací běhá jako šroub. Po tomhle telefonu jsem si dal velkého panáka a byl jsem sám na měkko. Tohle by snad dokázalo kopnout i absolutní vědecké pochybovače o existenci GPZ. A pořád slyším a čtu. Vy si jen vymýšlíte a mluvíte i píšete o tom tak přesvědčivě, že snad méně vzdělaný člověk by tomu mohl i uvěřit. Ale málokterý z hrdinů, kteří o tom napíší takový závěr, se podepíše. Rád bych mu to ukázal a vysvětlil a už jsem pár doktorů věd hladce přesvědčil v jejich rodinách. Nedejte se a pracujte s GPZ ve prospěch zdraví, ty šťastné oči uzdravených vám vaše úsilí zaplatí.

Poslední nejvýraznější případy

Nejdůležitější asi bude naučit se hledat především magnetické silokřivky země H a C pásy, ty tvoří minimálně 2/3 GPZ. Mají zcela jasné technické zákony a jsou všude. Dva příklady mezního působení H a C pásů z praktického měření. Vesnička Vinice asi 6 km východně od Čáslavi za řekou Doubravou, na stráni první vlny předhůří Železných hor.

V dubnu 2011 pro mě přijel kamarád s prosbou, abych se jel na Vinici podívat na jeho bratra, že má náhlé zdravotní obtíže neznámo proč. Věk 63 let, čilý, zdravý, konstrukce, které se nikdy nechytaly žádné obtíže, chlap, který by mohl skály lámat. O Vánocích doma přestěhoval nábytek, bohužel pro zdraví nejhůře, co v daném místě mohlo být. V posteli po délce 5 H pásů, které se vzájemně 3x překrývaly. Od března nemocný, v květnu zjištěna rakovina krve, rakovina kůže, chemoterapie, v srpnu pohřeb. Tohle bylo smutné, prokazatelné za 4 měsíce spaní v takovém místě ho to zabilo - surová fyzika.

Obráceně, v lednu 2012 mě vyhledala známá z jiného konce stejné vesnice Vinice, plakala, že má půlroční, těžce nernocnou vnučku, navíc s těžkou epilepsií, abych se na ní přišel podívat. Hezká holčička, ale když jsem ji viděl, běhal mi mráz po zádech. V postýlce po délce 2 x C pás, napříč kolmo 3 x C pás, 6 x křížování, každé křížování je karcinogenní pole. Okamžitě přestěhovali postýlku i manželské postele, přes které šly 3 příčné C pásy. Známou jsem utěšoval, že to dítě musí mít šanci, když dokázalo půl roku přežít v takové hrůze. Za dva měsíce po přestěhování postýlky jsme se potkali, chytla mě kolem krku, pane Novotný zázrak, malá je fit. Měl jsem ohromnou radost, ale zeptal jsem se jak je na tom s epilepsií. Odpověděla, že malá už nemá ani polovinu záchvatů co dříve. Znovu říkám, doufejte a bojujte, příroda opravdu dělá divy. V září 2012 jsme se znovu potkali v Čáslavi s celou rodinou, objímali mě a děkovali. Byli s malou 5 dnů v Praze na vyšetření, opakovaně tři dny po sobě bylo provedeno EEG vyšetření se závěrem „zdravá“, vyškrtli ji ze seznamu epileptiků. No a to tekly slzy i mě, ale radostí. Říkají, že dělám zázraky, ale já jim to vyvracím a vysvětluji, že zázraky dělá příroda, jen se jí musí trochu pomoci, třeba s výběrem místa, aby ty zázraky mohla uskutečnit. Celé jsem to konzultoval s neuropsychiatrem MUDr. M. K (doktor, docent, prof. DrSc., emeritní přednosta kliniky v Plzni) můj kamarád a spolužák a ten mi řekl také, Pepo to je opravdu zázrak, to je s tou epilepsií strašně vzácný případ a stačilo tak málo, jen přemístit postýlku. Co jinak podobné léčení stojí, jak dlouho trvá a úspěchy v nedohlednu.

A na závěr zkušenosti z mého systému detekce a měření GPZ

1. Orientace podle buzoly, nebo slunce a hodinek SEČ.
2. Používám nejvíce a jako první virguli „L“ ze svářecího drátů 1,9-2 mm a pokud to jde obejdu objekt nejdříve z venku kolem dokola pro orientační detekci: prameny, pásy, geologie podloží.
3. Uvnitř zase s použitím „L“! upřesním poznatky z venku a najdu podrobně vše.
4. Pomocí pružiny identifikuji přesně druh geolog. poruch, rudných ložisek, hloubku, sílu vrstev, zdroj záření, nad pramenem se samovolně roztáhne, nad pásem spodem překmitne. Průběh pramenu zaměřím přesně proutkem.
5. Pro přesné zaměření os poruch a pásů používám virg. „motýlka“ asi 14 cm dl., síla 0,9-1 mm, při přechodu se samovolně srovná přesně do středu zlomu a pásu. Osy změřím a zanesu do stavebního plánu, na závěr kyvadlem změřím celou šíři záření, či rozruchu a barevně zakreslím.
6. Podle požadavku postižených přesnou diagnostiku z aury, aby se vyhodnotil vztah místa pobytu a současného zdravotního stavu pro lékaře. Neléčím, na to je lékař odborník. Nálezy zapisuji pro majitele.
7. Pokud mohu, poradím, navrhnou přemístění nábytku, postelí, odpočinku, pracoviště do čistých míst.

Profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému při kládáním rukou“

K napsání tohoto článku mne inspirovalo rozhodnutí vedení ČEPES před dvěma roky, které bylo přijato na základě hodnocení možnosti realizace hlavního úkolu prosadit obě psychoenergetické profese do Národní soustavy kvalifikací. Jedná se o „Proutkaře“ a „Biopraktika – harmonizování energetického systému“. V té době se nám sice podařilo tyto profese prosadit do plánu řešení v rámci veřejné zakázky NSK2, ale aby Koordinační rada jako vrcholový orgán rozhodla o řešení konkrétních profesních kvalifikací, k tomu docházelo po překonání mnoha obstrukcí, především ze strany pracovníků MŠMT odboru dalšího vzdělávání. To se ukázalo v plném světle až začátkem roku 2014. Tito pracovníci nedokázali nikdy najít argumenty, proč psychoenergetické profese zakázat, ale nestyděli se při jednáních o jejich zařazení do ročních plánů používat nepravdivých, dokonce lživých argumentů. Tento způsob jednání pracovníků MŠMT vedl k tomu, že se nakonec nedalo spolehnout ani na dodržování rozhodnutí vrcholového orgánu – Koordinační rady (KR). Jako příklad uvádím rozhodnutí z listopadu 2011, kdy KR rozhodla o zpracování psychoenergetických profesí na rok 2012, ale za 3 měsíce, kdy se toto rozhodnutí mělo realizovat v praxi, toto rozhodnutí vrcholového orgánu bylo prázdným cárem papíru.

Co k tomu říci. Od doby, kdy byla založena ČEPES a rozhodnutí být pokračovateli Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha, uplynulo již 20 roků. Mnoho členů zestárla a přestalo usilovat o legalizaci svých profesí. U mnohých začala převažovat skepse, zda to má vůbec smysl se tak úporně angažovat v uznání psychoenergetických činností jako profesní kvalifikace v rámci NSK2. Dá se říci, že před 2 roky jsme byli v situaci, kdy jsme museli počítat s oběma variantami: - jak s úspěšným řešením, tak s úplným krachem našich snah.

Právě tehdy vedení ČEPES rozhodovalo o tom, zda naše třicetileté zkušenosti zveřejnit, anebo dále tyto zkušenosti ponechat jako součást provozní metodiky při řešení profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému člověka při kládáním rukou – Biopraktik“. Vedení se tehdy rozhodlo pro první variantu a já se budu zabírat tím, zda toto naše rozhodnutí dát naše zkušenosti k dispozici komukoliv, bylo správné či nikoli.

Nejprve o profesní kvalifikaci (PK) „Harmonizování energetického systému člověka“ jako osobní služby. Zde se od samého počátku rozcházíme v názoru na důležitost služby pro veřejnost proti názorům ministerských úředníků. Od roku 2005 po zkušenostech v Polsku, nepovažujeme tuto PK za nějakou léčebnou metodu, ale jako osobní službu.

Pro potvrzení reálné existence této profesní kvalifikace se musíme vrátit do roku 1984 do Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha, kde se tehdy připravoval největší výzkum tohoto druhu v ČSR v 7 zdravotnických organizacích (OÚNZ). Výzkum probíhal pod vedením lékařů (převážně primářů). Výzkumný tým sestával z vedoucího (lékaře), senzibila a zdravotní sestry, jako organizačního pracovníka.

Samotný výzkum proběhl v určených zdravotnických zařízeních v letech 1986 až 1987, oponentní řízení se uskutečnilo na VŠCHT Praha v roce 1988. I když hlavním cílem bylo ověřování diagnostických schopností

s nálezy lékařů, došlo v OÚNZ Hustopeče k ověřování působení senzibila na bolesti hlavy, tj. získání prvních poznatků k nynější PK „Harmonizování energetického systému“. Jednalo se o několik set zkoumaných případů. Překvapivým poznatkem bylo, že pouze u jednoho druhu bolesti (který v souboru představoval pouze 4 %) nedošlo ke zmínění nebo odstranění bolesti hlavy.

Samotný výzkum připravoval prof. F. Kahuda. Samotného oponentního řízení se nezúčastnil, protože v únoru 1987 zemřel. Bohužel se nedožil výroku oponentní rady: fenomén „mentální diagnostiky“ a „mentálního působení“ je jev reálný.

Potvrzení existence jevu byl první krok, který měl mít své pokračování v zapojení vybraných senzibilů do zdravotní prevence, především dětí.

V době realizace tohoto výzkumného úkolu jsem už byl spolupracovníkem Psychoenergetické laboratoře. Od roku 1984 jsem poznal desítky vědeckých pracovníků, lékařů, inženýrů a senzibilů – spolupracovníků prof. F. Kahudy v oboru psychoenergetiky. Během poměrně krátkého období jsem nejen poznával nové souvislosti, ale dokonce se rozvinuly i moje senzibilní schopnosti. Měl jsem tu výhodu, že v rámci PEL jsem byl součástí kolektivu senzibilů s význačnými morálními i lidskými vlastnostmi i odbornými schopnostmi. Mezi ně patřil i pan M. Calábek, který měl největší podíl na převedení mne, materialisty na duchovní cestu. Někdy k tomu stačí i pár slov. Budu mluvit o rozhodujícím okamžiku, který byl určujícím pro další můj život. Když jsem ho totiž seznamoval se skutečností, že se mi podařilo uvolnit zablokovanou páteř přiložením rukou, položil jsem současně otázku: jak dál. Odpověď byla pro mne šokující. Zněla: přilož vždy ruce a o nic jiného se nestarej. Poznat pravdivost této věty trvalo asi dva roky. V okamžiku jejího vyslovení jsem nevěřil, že působení senzibila může být tak jednoduché, zkrátka M. Calábkovi jsem neuvěřil. V tomto mém omylu jsem byl utvrzován mnoha velmi dobrými senzibily, kteří před působením prováděli vlastní diagnostiku a teprve potom přistupovali k samotnému působení. Přesto děkuji za tento omyl, který mne přivedl k akupunktuře. Rozhodl jsem se totiž, že budu požadovat

po klientech, aby mi sdělili všechny svoje zdravotní potíže. A podle jejich sdělení jsem vybíral pro působení příslušné akupunkturní dráhy podle knihy MUDr. Růžičky. Tento postoj vyhovoval mně i mým klientům. Výsledkem byly dva důležité poznatky:

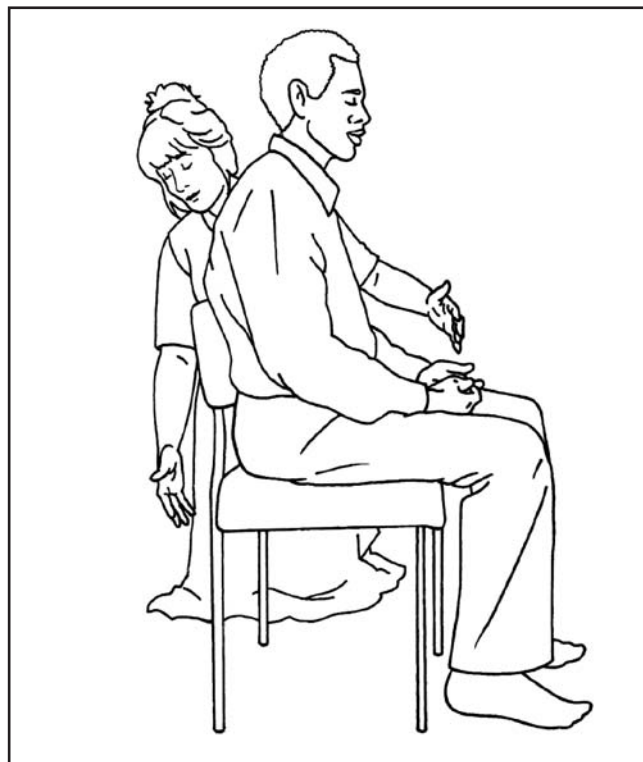
1. Působení „přikládáním rukou“ je záležitost energetická.
2. Klienti, kteří měli zkušenosti s využíváním akupunktury při řešení jejich problémů, mi říkali, že mají stejné pocity při mém působení, jako když jim pan doktor napíchá jehličky.

To mne vedlo k poznávání zásad a filosofie čínské medicíny a akupunktury a hledání vztahů mezi metodou „přikládání rukou“ a akupunkturou. Výsledkem bylo poznání, že společným prvkem jak akupunktury tak přikládání rukou, je „harmonizování energetického systému člověka“. A že je jedno, zda na to používám jehličky nebo používám ruce. Vždy jde o vylepšení regeneračního systému, a na klientovi samotném záleží, jak této pomoci využije. Samotné přikládání rukou senzibila vede klienta k větší osobní odpovědnosti, než když je používáno jako jakákoli léčebná metoda. Bývá tu ještě jeden důležitý aspekt. Většina akupunkturistů řeší klientovi problémy v rámci problému, tzn. jehličky jsou použity jen k tomuto problému, kdežto „Harmonizování systému přikládáním rukou“ působí (nebo má) na všechny akupunkturní body. Tudiž psychoenergetik může dosahovat komplexnějších výsledků.

Takže první důležitý poznatek z dlouhodobé praxe senzibilů-psychoenergetiků potvrzuje společný prvek profesí akupunkturistů a přikládání rukou a tím je energetické harmonizování lidského organismu, zlepšení regeneračního procesu a probouzení osobní odpovědnosti klienta za svůj zdravotní stav.

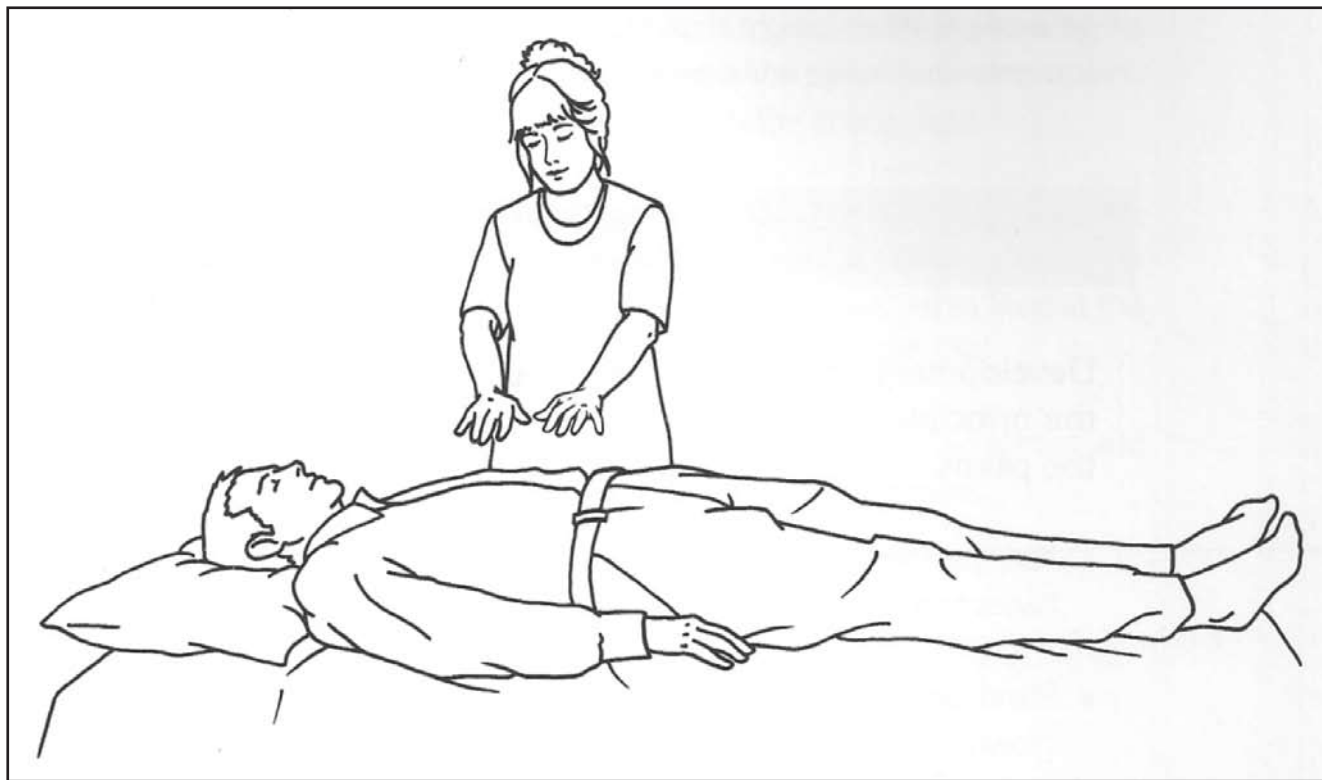
Další praxe mne přivedla k dalšímu, velmi závažnému poznatku. Profesní kvalifikaci „Harmonizování energetického systému člověka“ je možno vysvětlit materialisticky na základě existence fyzikálních přírodních zákonů.

Z čeho toto tvrzení vychází. Prvním aspektem je fundamentální záření hmot. Je třeba si uvědomit, že každá hmota září. Pokud se jedná o jednotlivý nemocný lidský orgán, vyzařuje úplně jinak než orgán zdravý. Na tomto poznatku pracuje řada diagnostických přístrojů používaná lékaři. Současně je třeba upozornit na skutečnost, že tento nemocný orgán svým negativním zářením ovlivňuje i okolní orgány a bývá provázen příznaky, povětšinou bolestí, únavou či jinými pocity. Tyto příznaky jsou určeny především klientovi jako informace, aby vzniklý problém řešil. Většinou však klient dá na reklamu a v lékárně zakoupí ne lék, ale většinou výživový doplněk k odstranění příznaků. Pokud příznaky přetrvávají, jde většinou klient k lékaři. Jedná-li se už o poškození orgánů, potom většinou lékař je schopen doporučit správný léčebný postup. V současné době asi ve 40 % případech se jedná o psychosomatické problémy, které pro lékaře představují veliký problém pro stanovení správného léčebného postupu, kdežto senzibil v tomto případě bývá velice úspěšný. V těchto případech se většinou nejedná o poškození orgánu, ale o funkční nedostatky orgánu, které je schopen senzibil stanovit lépe než lékař. Pouze pokud lékař využívá přístrojů k diagnostice, které jsou založeny na poznatcích akupunktury, může mít stejné předpoklady klientovi pomoci. Velké množství, možná většina, soukromých lékařů tohoto druhu diagnostických přístrojů využívá.

Nyní přistoupím k druhému aspektu a tím je samotné myšlení člověka. Je třeba si uvědomit, že je to v první řadě životní styl člověka, který ovlivňuje vyzařování člověka jako celku. Když má člověk jakékoli problémy, přemýšlí o nich většinou negativně a zde dochází ke změně vyzařování člověka. Přitom velice záleží na tom, zda myšlení je spojeno s obavami nebo strachem. Když jsme v letech 1998 zkoumali s panem doktorem M. Pekárkem, zda senzibil je schopen ovlivnit klienty s diagnózou CFS (syndrom chronické únavy), první snímky z diagnostického přístroje ukázaly, že hlava většinou nereaguje na žádný energetický podnět. Tehdy u nás převládal názor, že za disharmonií člověka převážně mají vliv energetické bloky na akupunkturních drahách vzniklé úrazy, chirurgickými zákroky, myšlením, nemocemi a zemským podložím, které ovlivňují přirozenou regeneraci fyzického těla. U CFS jsme předpokládali, že tento stav je způsoben především nemocnými orgány. V současné době však uvažujeme o tom, zda to nezpůsobily negativní energie vzniklé myšlením, které nějakým způsobem vyřadily z činnosti některé funkce mozku a způsobují, že utrpení spojené s příznaky je nesnesitelné a mnohdy ani utišujícími prostředky neřešitelné. Přitom nezapomínejme na skutečnost, pokud u člověka převažuje negativní myšlení, tak se sám přeladuje do negací a otvírá se všem negativním energiím ze svého okolí.

Třetí aspekt spočívá v samotném senzibilovi, který je schopen rozpoznat negativně zářící orgány a jejich ovlivněním vyvolat regenerační postup. Pokud se jedná pouze o diagnostiku, přejíždí rukama podél těla (postupně podél všech čtyř stran) a vnímá (nebo vidí) biologické odchylky. Pokud působí (ovlivňuje) na klienta a při zjištění odchylky ponechává ruce v místě odchylky, dochází postupně ovlivnění příznaku (zmírňování bolesti, napětí, únavy). Je to znak toho, že v postiženém místě dochází k energetickému harmonizování a většinou to vede i k pozitivnímu myšlení, protože klient se cítí lépe. Přitom, pokud se jedná o postižení více orgánů, působení zpočátku bývá roz-

sáhlé (např. na oblast břicha) a teprve postupně se přechází na původce problému.

Zde bych chtěl upozornit senzibily, kteří chtějí pomáhat klientům „harmonizováním energetického systému“, že přicházejí do styku s velice špatnými energiemi klienta. Proto začínají by měli pomáhat na jednoduchých biologických odchylkách. Pouze ty, které jsem schopen zvládnout sám, pokud by se mi podařilo příznaky klienta převzít na sebe. I tak jsem zpočátku začínal já – bolesti kloubů, páteře apod. V žádném případě nepůsobte na nemoci, kterých se bojíte.

Nyní přicházím k tomu čtvrtému a podstatnému aspektu. Každý člověk má v sobě zakódovanou schopnost pomáhat druhému. Základem této schopnosti je soucítění. Přesto při prosazování profese „přikládání rukou“ do národní profese kvalifikací chceme v rámci hodnotícího standardu poskytovat certifikáty pouze těm, kteří tuto schopnost prokazatelně mají.

Jsme totiž v současnosti ve skutečnosti, že pracovníci MŠMT a MPO (Ministerstva průmyslu a obchodu) prosazují trvale potřebu v omezování regulací živností. Odvolávají se na požadavek EU, která tvrdí, že v ČR máme příliš mnoho regulovaných činností. Skutečnost je ale jiná – podniky si stěžují na situaci, že chybí mnoho pracovníků s ověřenými odbornými dovednostmi. To se v podstatě týká i profesní kvalifikace „harmonizování energetického systému člověka“, která svým zaměřením spadá do živností souvisejících s regeneračními a harmonizačními činnostmi, které jsou regulovány – tj. tuto živnost může provozovat pouze ten, kdo prokáže, že má potřebné znalosti i dovednosti pro provádění příslušné živnosti.

To, že nemůžeme „harmonizování energetického systému člověka“ prosadit do řešení v rámci NSK (Národní soustava kvalifikací) je výsledkem postojů lékařů – skeptiků, kteří po roce 1989 obsadili rozhodující místa na rozhodujících ministerstvech (MZD ČR a MŠMT). My jsme předpokládali, že přijetím zákona 179/2006 Sb. o ověřování znalostí a dovedností profesí

žádaných lidmi (trhem práce) bude v rámci Koordinační komise (vrcholový orgán rozhodující o tom, které profese budou v rámci NSK řešeny) vliv skeptiků eliminován. Bohužel, byl to omyl. Aby pracovníci MŠMT pojistili svoji neprůstřelnou pozici, tak do posledních metodických pokynů prosadili, že předkladatel profese k řešení si musí také sám zajistit příslušný autorizující orgán. Vůbec skeptikům, pracovníkům ministerstev nezáleží na tom, že svým postojem umožňují profesi „harmonizování energetického systému člověka“ provozovat nejen těm, kteří nemají potřebné znalosti a dovednosti, ale dokonce i podvodníkům.

Přitom jedním ze základních předpokladů je, že dovednosti senzibila je možno ověřovat i přístrojově, způsobem, který byl v roce 1995 schválen i poslanci při přijímání novely Živnostenského zákona, platné od 1.1.1996, ve které bylo stanoveno, že ŽŽ se vztahuje i na lidové léčitele.

Pokud pod vlivem farmaceutů nepovolí pracovníci MŠMT, MZD a MPSV zpracování profese v rámci NSK, je ještě jedna možnost ověřování dovedností poskytovatelů této služby v rámci Akreditovaného živnostenstva v rámci HK ČR. Byl by to ale paradox, dvě psychoenergetické profese, ale každá ověřována jiným systémem.

Na závěr tohoto článku se chci zmínit o poslední důležité věci týkající se působení senzibila při „harmonizování“. To, že tato profesní kvalifikace je vysvětlitelná materialisticky, je důležité především pro klienty. Současně však sděluji svoji zkušenost – při působení buďte pouze prostředníky. Jaký má tento poznatek význam pro senzibily, jak to souvisí s poznatky anglických duchovních léčitelů a větou pana M. Calábka: „dej ruce a o další se nestarej“, to nebudeme obecně zveřejňovat, ale bude to náplní seminářů, které bude ČEPES pořádát především pro praktikující senzibily.

*Ing. Vlastimil Bažant
předseda ČEPES, akreditovaného
živnostenského společenstva HK ČR*

PROFESE „BIOPRAKTIK“ – HARMONIZOVÁNÍ ENERGETICKÉHO SYSTÉMU ČLOVĚKA A ETIKOTERAPIE

Možná, že mnoho čtenářů si položí otázku „co tyto profese mají společného? Myslím, že mnoho a prakticky si myslím, že každý „biopraktik“ má být současně i etikoterapeutem.

Co je to etikoterapie? Podle Dr. Ctibora Bezděka, jejího provozovatele ještě v dobách první republiky, se zakládá etikoterapie na souvislostech tělesného zdraví a mravního stavu člověka. Dr. C. Bezděk byl přesvědčen, že mravní vady způsobují nebo zhoršují různé tělesné i duševní choroby.

Upozorňuji na to, že Dr. C. Bezděk netvrdí, že veškeré nemoci lze vysvětlit etickým (mravním) stavem člověka, ale mluví o tom, že velké množství nemocí je etickým stavem člověka ovlivněno nebo způsobeno.

Je třeba zdůraznit, že Dr. C. Bezděk ve svých názorech byl v plné shodě s takovými osobnostmi, jako byl například náš první prezident T. G. Masaryk anebo spisovatel a myslitel L. N. Tolstoj.

Obecně možno nazvat etikoterapii léčením mravností. V současnosti je u nás jejím propagátorem MUDr. Vladimír Vogeltanz.

Myslím, že čtenáři nejlépe pochopí myšlenky a metodu práce Dr. C. Bezděka a i každého etikoterapeuta zveřejněním jedné z kapitoly publikace Dr. C. Bezděka „Záhada života a smrti“ vydané po roce 1989 nakladatelstvím GEMMA89 spolu s nakladatelstvím FONTANA.

Každý budoucí biopraktik by si tuto publikaci měl přečíst a radami v ní se řídit, zvláště, pokud chce pracovat jako „prostředník“.

Ing. Vlastimil Bažant

METODY ETIKOTERAPIE A ETIKOPREVENCE

Ve svém myšlení a jednání je člověk až příliš zaujat sám sebou, svou osobou, svými zájmy. Je pravda, že v našich nynějších poměrech je to vlastnost nutná, protože nepostaráme-li se sami o sebe, zřídka kdy se o nás postará někdo jiný. Ale na druhé straně má tato vlastnost za následek přílišné zúžení našeho obzoru, a vede proto k otevřenému sobectví, které je nejzávažnější příčinou mravních a potom také zdravotních poruch jednotlivců a celých národních vrstev. Sobectví vysušuje a špiní zdroje života, jak praví R. Rolland. Jak veliké opatrnosti je potřeba v posuzování svých činů v tomto směru, je vidět např. na lásce mateřské, která je jistě jedním z nejvyšších vzepětí lidského citu - a přece víme bezpečně, že mateřská láska při nedostatečné sebekázní dovede být rovněž nízké sobecká.

Práce je jistě jeden ze základních požadavků naší přirozenosti, bez práce by na světě nic nebylo, ba ani samého života. Práce, jejímž cílem je zachování života a zdraví, je krásná a může být dobrým korektivem našeho sobectví. Dáme-li však svému životu falešný směr a smysl, přestává práce, usilující o udržení tohoto života, být krásnou, ale stává se naopak tíživou, a nezřídka zločinnou. Pozorujeme-li současný život, vidíme, kolik práce musejí vykonat lidé ne na uhájení svého života a zdraví, ale na to, aby si mohli dopřát všech pochybných požitků a slastí, které se staly potřebou velké části současného lidstva: alkohol, tabák, tance, zábavy, výlety, cesty apod. Tehdy přestává práce být přirozenou potřebou, která je základní podmínkou našeho zdraví, ale stává se přítěží života~ jež

zase je hlavní příčinou unavenosti a vyčerpanosti současného lidstva. Vedle těchto „vyčerpaných“ úpí opravdu až příliš mnoho lidí pod tíhou těžké a zhusta nezdravé práce, jednak aby opatřili sobě a jiným všechny už jmenované požitky, jednak proto, že jsou lidé, kteří nepracují a nechají za sebe pracovat jiné. Příčina tedy, proč práce, která má být krásným a důmyslným regulativem našeho života, se stala příčinou tolikerých běd, je sobectví.

Naše terapie bude přihlížet k tomu, aby naše sobectví bylo prací zmenšeno a drženo v patřičných mezích. Smí to být ovšem jen práce, kterou nutně potřebujeme k udržení svého života a zdraví, kdežto rozhodně odmítneme onu práci, jejíž plody nám mají opatřovat možnost rozmarilého způsobu života. Rovněž nebudeme nikdy doporučovat práci nezdravou a nebezpečnou, aniž práci, jejíž výsledky jsou určeny ke zkáze lidského pokolení, jako např. alkohol, tabák, zbraně apod.

Neméně důležitý je vnitřní poměr člověka k práci, neboť každému je známa zkušenost, že práce, kterou konáme rádi a s chutí, nám není na obtíž, ale naopak je nám radostí; taková práce se obvykle daří a rychle jí ubývá, a co nejdůležitější, taková práce udržuje člověka v klidném a aktivním rozpoložení ducha. Zato práce nám odporná působí právě opačně, vyvolává nespokojenost, zlé city a depresi. Hahnleín ukazuje velmi pěkně na nadlidskou práci, kterou člověk koná dobrovolně jako horolezec, např. úředník na dovolené. Jak jinak by vypadala tato práce, kdyby ji též člověk musel konat na rozkaz svého představeného! Člověk přesto, že ví, že pracovat musí, že bez práce nemůže být, hledí na práci jako na zlo, a tím přinášá sám do svého života velice mnoho nespokojenosti, neklidu a zloby.

Dalším stupněm úsilí na cestě proti sobectví je práce pro jiného, která nemůže nechat bídu a utrpení jakéhokoliv druhu bez povšimnutí, ale naopak vidí v nich neobyčejně důraznou pobídku k aktivnímu zakročení. Jak má být tato práce organizována, aby vedla skutečně a bez nepotřebných oklik k cíli, není předmětem našich úvah. Zato víme zcela bezpečně, že každá práce, kterou konáme nezištně, je zdrojem skutečného klidu, míru a radosti. Obě tyto složky lidského života - pokoj a radost - jsou zdrojem trvalého a čistého štěstí, o které nás nemůže nikdo oloupit. Toto štěstí je současně pevným základem vnitřní vyrovnanosti a harmonie - a o těch jsme slyšeli, že jsou hlavní a nejdůležitější podmínkou tělesného zdraví. Práce pro jiného je tedy jednou z nejdůležitějších pomůcek terapeutických, ona dává nejen zdraví jednotlivci, ale současně odstraňuje i sociální nesrovnalosti, a tak bezpečně usiluje i o odstranění četných sociálních neduhů.

Velmi spolehlivým prostředkem jak omezit své sobectví je štědrost. Hanish k tomu praví: „Dávejte ochotně, neboť nebudete-li dávat a budete jen držet a hromadit pro sebe, stane se vám břemenem to, co jste získali, váš vlastní náklad vás obtíží, upadnete a protivenství vás pohltí ... Takovým způsobem spotřebujeme devět desetin svého života, shánějíce nemoci a potom je zase léčíme.“ Hanishův požadavek nelze nikdy dost zdůraznit. Je třeba dávat, štědře dávat všechno, nejen hmotné dobro, ale i své vědomosti i své duchovní a mravní bohatství. Člověk, který jen bere, zakrňuje. Roste člověk, který dává, neboť každé nesobecké dávání člověka naplňuje klidem a podivuhodným uspokojením, kterého jiným způsobem nelze nabýt. Dáváme-li nesobecky, tj. bez naděje na odměnu nebo náhradu, vykonáváme tím nejvlastnější úkol svého života, a proto náš život nabývá smyslu. Těmito i když nepatrnými, ale zato trvalými obětmi se v nás osvobozuje vnitřní duchovní člověk a my rosteme.

Štědrost jako přímý protiklad lakoty není vůbec dostatečně doceněna a uznávána. O lakotě víme, že je jedním z nejhrubších projevů sobectví, je proto pramenem mnohého neštěstí a současně je jedním z oněch kazů našeho duchovního života, které se v tělesném životě ozývají rovněž těžkými poruchami. Kdo tedy není lakomý, ten se už jen tím faktem osvobozuje od mnohých těžkých tělesných a duševních nesnází.

Ještě důležitější než nepřítomnost lakoty je štědrost, stav duše lakotě úplně protichůdný a nadto ještě velmi silně pozitivní a aktivní ve smyslu dobra. Komu se darem dostává, nechť také rád zas darem dává. Komu bylo požehnáno, nechť i požehnání svého, ať majetku, ať vědění, rozdává co nejštědřeji ve svém okruhu, aby rozdíl se ve všem samy vyrovnávaly. Toť právě proudění života. Takovým způsobem přivádí štědrost duši nejen ve stav pokoje a klidu, ale přímo do stavu radosti, a ta je příčinou, že člověk se všeho chápe opravdu půvabně a lehce a trpí snad jen tehdy, když mu nestačí síly a prostředky, aby pomáhal a dával ještě víc. Vedle toho je štědrost nejlepší školou, ve které se učíme přemáhat své vlastní sobectví, ale současně nás vede ke konání pozitivního dobra. Toto dobro, ať už v hmotném nebo duchovním smyslu konané, pomáhá mírnit sociální rozdíly a rozpory, usiluje o to, aby klid a mír zavládl nejen v duši jednotlivce, tvořícího toto dobro, ale aby se stalo důležitou složkou života všeobecného, ono usiluje tedy tvořit poměry, které by vedly k ozdravení celé společnosti.

Toto pozitivní dobro záleží v tom, že pomáháme těm, kteří pomoci potřebují zrovna tak v hmotném, jako i v duchovním smyslu. Pomoc v hmotném smyslu znamená nejen se zaměřit na přímé dary a poskytování všeho druhu hmotné pomoci, ale i to, že nebudeme druhé zbavovat jakýmkoli způsobem jejich nutných životních podmínek. Neboť všeobecnou harmonii nenapravíme tím, když jednomu člověku dáme, ale současně jiného člověka učiníme. V duchovním smyslu se dopouští těžkého omylu každý, kdo dychtí po vědomostech, po uměleckých počtech, po nových myšlenkách, anebo kdo se oddává hloubání a rozboru všeho, co kolem sebe vidí, a prožívá uzavřen sám v sebe všechno, čeho takto nabyl, necháváje všechno jen pro sebe samotného. Takový člověk se naprosto v ničem neliší od obyčejného lakomce, který zrovna tak hromadí hmotné statky bez toho, že by okolí mělo z toho nějaký prospěch. Nezapomínejme, že v širokých lidových vrstvách je hlad veliký po duchovních statcích, i když zateklá hmotou je někde ještě tak velká, že se tento hlad ozývá jen neurčitě a nevědomě. Přesto je povinností každého vědoucího člověka burcovat ze spánku tyto spící duše - a dávat jim zdarma, co sám zdarma dostal, totiž jiskru božského poznání. Toto tedy je ono právě proudění života, které na jedné straně dostává a získává, ale hned zase dává, takže budí spící k životu, zachraňuje propadající duchovní smrti a hmotně se stará, aby všichni mohli žít v klidu a spokojenosti. Takové proudění života udržuje všechny síly člověka stále v pohybu, zoceluje je a nedovoluje hnilobu hříchu. Současně udržuje člověka v radosti ze života, v duševním klidu a konečně i - v tělesném zdraví. Šamalik ovšem jde ještě dále, když si myslí, že nemáme právo poskytovat dary, rozdávat je, být štedřími, protože nemáme mít příležitost a možnost být štedřími a dávat dary, vždyť každý by měl mít tolik, aby je nemusel brát a žádný by neměl mít tolik, aby je mohl dávat, a ponížovat tak bližní. Takto by měl vypadat život skutečně křesťanský.

Není pochyb, že k udržení zdraví je určitá míra blahobytu nutně potřebná. Ovšem právě tato míra je pojmem velice pohyblivým, neboť co se jednomu zdá být

nedosažitelným přepychem, je druhému citelným nedostatkem. Prozatím v tomto ohledu nemáme objektivní měřítka a s jistotou se dá tvrdit jenom to, že skutečná potřeba člověka, nutná k uchování života a zdraví, je poměrně nepatrná. Většina lidí se však nespokojuje pouze s prostou úhradou svých skutečných životních potřeb, ale naopak touží po dosažení vyššího stupně blahobytu, a v tom tkví původ lidské nenasytlosti. Určovat všeobecně nějakou míru blahobytu, je za nynějších okolností nemožné. Jediným spolehlivým měřítkem může být citlivé svědomí.

Jisté je, že na světě je všeho dost (Silber), takže by se každému člověku bez rozdílu mohlo dostat jeho potřebné míry blahobytu. Nebylo by zapotřebí, aby miliony lidí strádaly ve skutečné hmotné a mravní bídě. Nevědomost totiž přímo brání lidem v přístupu k darům, jimiž země oplývá.

Ve všech společenských vrstvách je hrozná, přímo neuvěřitelná nevědomost. Výnos naší půdy by se dal zvýšit několikanásobně, kdyby se země obdělávala racionálněji, náš průmysl by byl daleko schopnější konkurence, kdyby byla jeho organizace lepší, lidé by hravě vycházeli, tj. žili v relativním blahobytu i s těmi nepatrnými mzdami, které teď mají, kdyby v nich nevězelo tolik touhy po požitku a rozmařilosti. Třídní boj by přestal v tom okamžiku, jakmile by dělnictvo i kapitál pochopili, že jeden bez druhého nemohou žít a začali pracovat v souladu: jeden bude pomáhat druhému, a ne, jako dosud: jeden potírá druhého. Darů přírody i lidských výrobků je dostatek pro všechny, ba nadbytek, jen je neumíme spravedlivě rozdělit. Zde je tedy celý rejstřík nevědomostí, který - bude-li odstraněn - znamená podstatné zvýšení míry blahobytu a současně i z hlediska zdravotního bude mít výrazný podíl na odstranění jak nynější bíd, tak neřestí (alkoholismus, pohlavní choroby apod.). Následkem uklidnění širokých lidových vrstev bude výrazný pokles morbidit.

Jak už bylo řečeno je sobectví všeho druhu příčinou téměř veškeré lidské bíd, je kořenem všeho zla. Sobectví rafinovaně skryté pod různými pláštiky bývá příčinou nešťastných manželství a rozvodů, neurovnaného rodinného života, bývá příčinou požitkářství, rozmařilosti, smyslných excesů, hromadění majetku, touhy po cti a moci atd. Moderní neurologie došla k přesvědčení, že velká část neuróz, neurastenii a psychóz jsou vlastně všelijak maskované projevy sobectví, kterým se všichni ti nesčetní lidé, trpící různými pocity méněcennosti, chrání a brání pocitu vlastní malosti a slabosti, neboť se nepřestávají měřit a srovnávat se svým okolím. V obavě, aby toto srovnání nedopadlo vždy v jejich neprospěch, naučí se přeceňovat sebe sama, naučí se posuzovat celý svět i všechno, co se v něm děje, jen v poměru ke své vlastní osobě. Tak se stávají egocentristy (pokládají své vlastní já za střed celého světa) a propadají nízkému sobectví, nepřátelskému celé společnosti. Odstranit tedy sobectví - i ten tzv. posvátný egoismus z rejstříku lidských vlastností - a lidské pokolení bude šťastné a zdravé. Tím je naznačena i cesta jak pracovat pro jiného: odstraňovat postupně, systematicky a vytrvale, krok za krokem nevědomost a sobectví ve všech jejich i těch nejskrytějších projevech. Neboť hlavně sobectví je příčinou a pramenem všech bíd, nedostatku a hříchu. Nutno tedy potírat sobectví přímo v sobě. Nutno však také v sobě rozvíjet síly, které by byly schopny sobectví ze života nejen odstraňovat, ale posilovat ty síly, jež původně sice ze sobectví vznikly, ovšem byly přetvořeny v prvky pozitivní, sobectví potírající.

Takovou silou je např. nespokojenost s poměry, do kterých nás osud postavil. Je pravda, že taková nespokojenost je velikou, často jedinou pružinou pokroku. Bez

ni by lidstvo žilo stále ještě životem primitivů. Na druhé straně se stává tato nespokojenost nemravnou, je-li jejím základním motivem závist, že jiný se má lépe než já, anebo je to neukojená touha po požitku apod. Víme, že jen ve výjimečných případech přísti nespokojenost z touhy uspišit vývoj lidstva, což je jedině oprávněný a pozitivní, skutečně k cíli vedoucí způsob nespokojenosti. Všecky ostatní projevy nespokojenosti proto vyžadují velice bedlivý korektiv: tužby po zlepšení našeho osudu nesmějí přesahovat naše síly a nesmějí se týkat zvýšení požitkářství a jakékoli touhy po tělesných slastech. Neboť to jsou prvky neharmonické, které ruší náš přirozený poměr ducha a těla a způsobují poruchy nejen ve světě ideí, ale i v našem hmotném životě.

Moderní člověk sice cítí potřebu přiblížit se k přírodě, které se úplně odcizil, jenže k tomu používá často docela převrácené prostředky. Je mnoho lovců, jejichž hlavní pohnutkou k jejich zábavě je touha po pobytu ve volné přírodě. Lovecká vášeň je jen prostředkem k ukojení této touhy. Přitom však takový lovec zapomíná, že hubením zvěře a lovením ryb se přírodě naprosto nepřibližuje, protože zasahuje do jejího dění neharmonicky a rušivě. O škodlivosti povalování se na březích moře a řek už byla řeč. Všechny sporty, turistika, horolezectví apod. jsou jen náhražkami skutečného života v přírodě. K němu je totiž potřeba nejen harmonie, ale i tvořivosti. Proto L. N. Tolstoj docela správně odmítl takzvaný kulturní život v obchodních a průmyslových centrech a požadoval skromný návrat k půdě a k rolnictví. Je pravda, že půda při nynějším rozmařilém způsobu života by nestačila uspokojit všechny zvýšené a hlavně rafinované lidské požadavky, ale oprostí-li člověk svůj život, pak nejen že stačí, ale rovněž zmizí obavy sociologů z přelidnění zeměkoule. Prostý, nenáročný život bez požadavků povede k harmonii jak s přírodou, tak s lidmi. Stůněme, protože svým převráceným způsobem života stále, na každém kroku porušujeme vesmírnou harmonii. Zapomínáme, že k životu a ke zdraví vedou nikoli egoistické choutky a vynášení svého Já, individuálního nebo kolektivního, ale jen umírněnost, ukázněnost své nižší přirozenosti, neboť tyto vlastnosti jsou základem každého souladu harmonie.

Harmonie a soulad jsou jedním ze základních Masarykových požadavků, jež klade na život, a nejen to, T. G. Masaryk pokládá harmonii za přední a nejdůležitější podmínku zdraví. Harmonie je kosmický zákon. I když narážíme na mnoho životních jevů a přírodních úkazů, jež se zdají na první pohled zcela neharmonickými, přece se musíme přesvědčit, že zákon souladu je životním zákonem vesmíru.

Umí-li člověk vklínit svůj život do této všeobecné harmonie, která se týká ovšem nejen života přírody, ale především soužití člověka s jinými lidmi, pak očekáváme, že život takového člověka bude vyrovnaný a následkem toho i klidný. Jinými slovy, člověk bude zdravý. Takové vklínění se člověka do harmonického celku je možné jenom tehdy, když každý jednotlivec, anebo aspoň jejich většina, umí potlačit své osobní sobectví natolik, aby jim nerušil ustálený pořádek, ani oprávněné životní nároky jiných lidí. Zkrátka základní vlastností člověka chtějícího žít harmonicky bude schopnost podřizovat své osobní zájmy zájmům celku. Této nutnosti jsou na překážku projevy všeho druhu naší nižší přirozenosti, které se často velmi rafinovaně skrývají pod přikrovem různých víceméně lesklých hesel, jako např. vlastenectví, smysl pro krásu apod., ale ve skutečnosti jsou to projevy sobectví, které se snaží udržet se tímto způsobem u vlády. Jen krok za krokem a s upotřebením ohromného úsilí se učí člověk je přemáhat a dosahuje tím jakoby za odměnu neobyčej-

ného vzrostu svých sil. Jen tak nabývá člověk vlastnosti sebeovládání, již každý potřebuje. Jen člověk, který si umí poručit a sobě vládnout, se může zbavit nevědomosti a zlomit v sobě sobectví. Takového člověka nazýváme moudrým.

Velice důležitým prostředkem k dosažení tohoto ideálu je umění ovládat své myšlenky a city. Každý ví z vlastní zkušenosti, jak lehce se vkrade do duše nečistá a zlá myšlenka, když se oddáme prostému snění, když necháme myšlenky bloudit svým svědomím bez jakékoli kontroly. Proto je potřeba učit se neustále a bez přestání kontrolovat tok svých myšlenek i hru svých vlastních citů. Dále je potřeba umět ihned, téměř instinktivně oceňovat skutečnou podstatu těchto myšlenek a citů. Jakmile jsme shledali, že jsou rušivé, neharmonické, zlé, pak je nutno obrátit všechno vnitřní úsilí k tomu, abychom se jich zbavili a své nitro od nich očistili. To je ovšem práce na první pohled nadlidská, ale přece tak nutná, že bez ní nelze vůbec očekávat nějaký pokrok ve vývoji člověka a přirozeně se nedočkáme ani trvalého zdraví. Nic nám nepomohou technické divy, nejsme-li inženýry sebeovládání (Foerster). Sebeovládání je jedině spolehlivá cesta k dokonalosti.

Jen ten, kdo se umí ovládat, umí udržet svou duši v čistotě a klidu, může si také udržet šťastnou mysl, blahé citění, bude mít píseň na rtu. Udržet svou duši v čistotě je velkým problémem naší kultury. Čistotou možno rozumět všeobecně osvobození duše od jakéhokoli sobectví, anebo v užším smyslu udržet duši stranou těžkých poruch a bouří pohlavního života. Není pochyb, že pohlavní city a touhy mají v životě každého člověka zcela výjimečný význam, vždyť S. Freud hledá bez rozdílu příčinu všech neuróz v poruchách pohlavního pudu. Lidé to cítí - i když neuvědoměle - a snaží se různými postranními cestami odstranit nebo aspoň zmenšit všechnu tu tíhu, která tak krutě a bez smilování tísní, rozvrací nebo dokonce hubí život člověka. Takovými postranními, výpomocnými cestami je například uzákonění umělého potratu, různé mechanické prostředky k zamezení pohlavní náklady, ulehčení zákonného rozvodu apod. Tím vším se řeší jen vnější stránka celého problému, a to ještě nedokonale, na podstatě věci, tj. na významu a smyslu pohlavního života, se všemi těmito opatřeními nemění naprosto nic. Chce-li se člověk uchránit před těžkými a trýznivými bouřemi své pohlavnosti, pak mu nezbyvá než si uvědomit, že smyslem tohoto pudu není nic jiného než tvoření nového života. Jediná záchrana před bouřemi, jež tak často působí tento pud, je pouze sebeovládání a zdrženlivost. Tyto vlastnosti lze ovšem získat jenom soustavnou výchovou od nejútlejšího mládí, taková výchova se musí stát všeobecnou a nemůže být omezena jen na několik jedinců. Musí se nést přirozeně směrem, jenž vede k pojímání vážnosti celého života, a ukazuje, že smyslem života vůbec není požitek a touha po něm, ale hodnoty nekonečně vyšší. V zdrženlivosti je síla, jejíž velikost málokdo tuší. Ona je skutečně jedinou bezpečnou ochranou před poruchami všeho druhu a poblouzněním, které jsou v přímé souvislosti s pohlavním pudem. Čistota styků obou pohlaví musí vycházet z nitra člověka, z jeho vnitřního přesvědčení a citové ukázněnosti a vůbec se nedá nadiktovat jakýmikoli zákonnými předpisy.

Kdyby lidé znali krásu pravdivého života, věděli, kolik sebou přináší klidu a vyrovnanosti, nikdy by nelhali ani by netoužili po lži, lhостejno, zda po lži projevované slovem nebo životem. Vždyť často lidé žijí úplně rozervaně jen proto, že se bezradně potácejí ve zmatku nepravdy, klamu a lži a nevědí si rady, jak se osvobodit od této strašné tíže. Jaké utrpení vzniká z toho, že lidé tak rádi

mění pravdu, již vyznávají, ale dříve nebo později je život přesvědčí, že to, co dnes je pravdou, zítra jí přestane být. Mnoho lidí žije jakýmsi vidinami, neskutečnými a vysněnými a skutečným pravdám se vyhýbají, bojí se jich. Tak vzniká v duši člověka nejistota a nespokojenost, pramenící z toho, že člověk je nucen místo pravdy stále střídat myšlenky, pro něž by žil, a nemá naději, že v nich někdy najde to, co hledá a co potřebuje, totiž klid a mír v duši. A. Curtisová poznamenává, že duch pravdy může v nás promlouvat jen tehdy, když my mlčíme. Duch pravdy, duch věčnosti, se v nás může projevit jen tehdy, když se nám podaří umlčet projevy naší nižší přirozenosti. Proto žít pravdivě znamená současně žít moudře, tj. vyrovnaně a klidně.

Velikost a důležitost vnitřního klidu nejlépe posoudíme, když si uvědomíme, čím pravidelně vzniká neklid v naší duši. Gerling např. pokládá za příčinu našeho neklidu malé, ale trvalé bodání, které přináší sebou každodenní život, myslí si, že tato bodání jsou nejvážnější příčinou únavy, vyčerpání, zlé vůle a odtud neklidu. Další původ neklidu nutno hledat ve všech žádostech a vášních, které neúprosně zmítají nitrem člověka, hrůza existenčních starostí a hlavně ona podivná rozervanost lidí, kteří sice uznávají přítomnost vyšší moci nad námi, ale nežijí s ní v souhlasu, ale žijí podle svých zákonů lidských, hovějíce svým žádostem. Sem patří lidé, kteří instinktivně vycítují, že vedle života, jak jej pozorují okolo sebe, je ještě jiný život, cítí, že právě s tímto neznámým, nezjeveným životem je nutno tak nebo jinak se vypořádat - ale nemají sil odhodlat se k tomuto kroku. Než by se člověk pokusil o vyrovnaní tohoto poměru, vrhá se raději do docela nesmyslných životních bouří, do života plného neklidu a vzruchu, hledaje v něm zapomnění. Je pravda, že i zapomnění může být důležitou pomůckou, vhodnou pro nabytí klidu, ale klid, jenž vzniká tímto způsobem, bývá velmi často jen zdánlivý, poněvadž pod ním, v podvědomí zůstává dál vše neurovnáno, tak jako před tím. A právě tento rozpor mezi vědomím, které zapomnělo, a podvědomím, které nezapomnělo na nic, dokud nenastalo nutné vyrovnaní, bývá nejčastější příčinou neklidu a duševních a nervových poruch.

Pouze v takovém klidu, jenž vznikl na podkladě vnitřního vyrovnaní, je skryta ohromná tvořivá a pozitivní síla. Velikost této síly, její tvůrčí schopnost a její cena pro dobrou a veselou mysl je málokomu známa.

Radosti a veselí se chce každému. Jediným spolehlivým prostředkem k nabytí obou těchto vlastností je jistě klidná mysl a pokojné svědomí. Ale místo toho dávají lidé přednost životu plnému vzruchu, vycházejícímu po výtce z jejich žádostivosti. Dokonce tuto žádostivost a tyto vzruchy pokládají za své vlastní Já, a proto si myslí, že se nemohou, ani nesmějí rozloučit s tím, co pokládají za součást sebe samých, a klid, radost a veselí si raději vykupují velmi pochybnými náhražkami, hlavně tím, že se otravují omamnými prostředky (alkohol, nikotin, kokain, opium apod.).

Kdo si takovým způsobem vykupuje chvilku radosti, ten se obvykle nesnaží uchopit kormidlo svého života a dát mu nový, správný směr, ale naopak se obvykle štítí a bojí tohoto kroku a raději chce hlas svého svědomí ohlušit uměle, a to právě jmenovanými narkotiky, anebo hlučným, nezdrženlivým životem, který ho má omamovat a zbavovat tiživého vědomí nesprávně žitého života. Takto rozervaná a ubitá duše pak přirozeně neumí vykouzlit úsměv na tváři svého nešťastného nositele, neboť ji v tom brání úzkost a bolest v ní skrytá. Takový nepřirozený stav vede k pesimismu a skepsi ve světě myšlenkovém, jindy k chorobě a sebevraždě v životě hmotném.

Jak daleko se člověk odklonil od svého vlastního cíle, je vidět z toho, že člověk je povolán na svět, aby byl šťastný, jak řekl L. N. Tolstoj. Ovšem cesta ke štěstí nevede hmotnými požitky a slastmi, ale naopak štěstí lze dosáhnout jen oproštěním svého života, jak řekl L. N. Tolstoj, a hlavně pokojným a čistým svědomím. Výsledkem takového života pak je vnitřní klid a zdraví těla. Kdo toho dosáhl, jde světem radostně, úsměv neschází z jeho rtů a jiskra radosti nehasne v jeho oku. On udržuje svou vlastní duši ve stavu trvalého klidu a veselí a nad to vyzařují tyto vzácné vlastnosti trvale i z něho samého, působíce uspokojujícím způsobem na celé jeho okolí. Freue dich gesund: žádá německý Neugeist. Raduj se a radostí spěj ke zdraví! v knize přísloví čteme velice případná slova Srdce veselé občerstvuje jako lékařství, ale duch zkomoučený vysušuje kosti. (Přísloví XVII. 22) A stejně tak Krišnamurti: jen ve štěstí je zdraví.

Výronem takového veselého srdce je vnitřně trvalý a neumořitelný optimismus, který sám sebou je neobyčejně cennou a důležitou silou ve všem našem podnikání a v každé naší práci, neboť je to síla pozitivní, tvořivá a k sobě strhující. Člověk optimista upírá svůj zrak se zdviženým hledím a jasným okem v neznámou budoucnost a svou neochvějnou důvěrou se stává skalou, na níž lze vybudovat dům, jež ani vichřice ani přívál nevyvrátí.

Veselé srdce bývá nejpřirozenějším podnětem ke zpěvu. A zpěv Je nejen projevem čistého srdce, ale současně v hmotném smyslu prohlubuje dýchání, zrychluje oběh krve a výměnu štáv.

Člověk, z jehož očí září radost, přistupuje radostně i k věcem a k lidem, s nimiž se stýká na své pouti životem. Proto je nutno, aby každý pracující se chápal všeho lehce, svěže a s elegancí, aby nepřepínal své síly, a je chybná představa, že se musíme roztrhat na kusy (Hanish).

Je jisté, že mnoho nebezpečí pro zdraví člověka se skrývá v tom, jak se chová ke všem věcem a k okolí, jež jej obklopuje, nejdůležitější je však jeho vztah k práci. Pouze člověk, který se probudil k životu duchovnímu, dovede řádně ocenit všechny okolnosti a poměry svého hmotného života. On sice ví, že je pro něho železnou nutností zabývat se hmotnými záležitostmi všeho druhu: vykonávat své zaměstnání, účastnit se všeho toho kloktu a varu, jímž kypí okolní život, ale současně mu není tajemstvím, že nikoli jeho denní zaměstnání, nikoli chvat a shon denního života jsou cílem a smyslem jeho života, ale jsou to jen prostředky, na kterých má cvičit a oštit své síly, aby tím plněji a dokonaleji mohl rozvinout své duchovní vlastnosti. Je přirozené, že člověk, který takto chápe svůj život, bude přistupovat ke všem životním událostem lehce, svěže a s elegancí, poněvadž zná jejich skutečný význam a cenu; nebudou vzrušovat jeho nitro, to zůstane i za těžkých okolností v klidu. I svou každodenní práci, která je přirozenou potřebou hmotné stránky jeho bytosti, bude vykonávat jako věc samozřejmou, tedy bez jakéhokoli honosení se, dokonce už nebude hledět na práci jako na neštěstí, ale také nebude přepínat své síly, o kterých ví, že je bude potřebovat zítra a pozítří. Tento klid vyplývá ze správného poměru člověka k životu a dává mu neobyčejnou vnitřní oporu a mravní sílu, která pak je současně i silnou oporou proti chorobám všeho druhu.

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 1

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, úvod do parapsychologie a Psychokinetické jevy, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva

V této publikaci, uvádím skutečné případy zasahující do oboru parapsychologie, které se mohou vysvětlit podle nových vědeckých teorií. Tyto nové teorie, které nesouhlasí s údajně vědecky zajištěnými poznatky fyzikálních zákonů, se často odmítají bez pečlivého přezkoušení. Vědci, kterým se podařilo vyvinout nové poznatky, se musí bránit proti reakcím vědeckého konzervativního světa tak dlouho, až jsou jejich teorie všeobecně přijaty a náleží uznávanému stavu vědění. Jedná se o výsledky prací vědců, počínaje A. Einsteinem, Max Planckem, k vědeckým názorům Davida Bohma, James Jeanse, Heisenberga, Pascuala Jordana a mnoha dalších, jejichž práce, stejně i mnohé výsledky prací parapsychologů jsou pozvolna přibírány do rozšířeného světového názoru. Snad tuto situaci vyjádří prohlášení Pascuala Jordana na parapsychologické konferenci v New Yorku v roce 1957: „Musíme zaujmout zcela radikální postavení a myslět na to, že trojdimenzionální prostor, jak je nám běžný, není bezprostředním faktem, ale výsledkem dosavadních názorů a činností a podmínkou toho, co můžeme našimi smysly pozorovat.“

Věda je pozorována v první řadě jako způsob popisování fyzického světa a teprve v druhé řadě jako prostředí pro odpověď na otázky o příčinách pozorovaných jevů. Sestavené hypotézy jsou potvrzovány pokusy a mohou obdržet status uznané vědecké teorie. Vědci z oboru jaderné fyziky se dnes snad chovají poněkud jinak. Modely, jimiž by chtěli vysvětlit chování elementárních částic, ukazují velice zvláštní znaky: čas běží nazpátek, částice mohou na jednom místě zmizet a na druhém se zase objevit, aniž prošly prostorem ležícím mezi nimi. Duchovní model těchto vědců se už nedá znázornit, je abstraktní a čistě matematické povahy. Snad se proto nukleární fyzikové staví kvůli této jedinečnosti jejich teorií otevřeněji k paranormálním jevům. V kvantové technice tvrdí fyzikové, že pouhé pozorování elementární částice, nebo její měření přístroji, způsobí bezprostřední změnu částice. Mnozí parapsychologové byli tím podpořeni v jejich snaze hledat na úrovni elementárních částic působení duševna na fyzikální procesy a na paranormální jevy vůbec. Znájí už po léta fenomény, při nichž duch působí na hmotu.

Na základě naší vědecky zaměřené výchovy máme velmi naivní pochopení pro skutečnost. Tento naivní názor je však tváří v tvář skutečnosti, nepostačujícím základem pro vysvětlení jevů. Představa, že všechny lidské bytosti jsou částí většího celku a tím také mezi sebou nerozlučitelně spojeny, je velmi stará, ale přesto si teprve před nedávnem našla cestu mezi vědecký průzkum. Nám bylo už od mládí vryto do paměti, že člověk je samostatná bytost, komplexní, masa tkání, řízená živým „microcomputerem“ - mozkiem, zcela odloučená od univerza, v němž se nacházíme. Vědci však nyní stanovili požadavek morphogenetických polí, strukturu tvořících polí, nesoucích biologické informace, jimiž je vývoj individuálního organismu řízen. Proti tomu se hned postavili ortodoxní vědci. Podobně tehdy negativně reagovali na Einsteinovo dílo a názory fyzika Davida Bohma. Jeho názory však našly potvrzení v nejnovějších vědeckých průzkumech. Snad to bude i znamení radikální změny názorů na pohled člověka a světa.

Jednotlivé skutečné příhody které uvádím v člancích této publikace jsou převzaty z televizních seriálů PSI-Factor, X-Factor a Poltergeist, vysílaných v televizi během roku 1998 a začátkem roku 1999. Bohužel chybí u těchto případů vědecké vysvětlení, patrně z komerčních důvodů, udržovat televizního diváka v napětí a zvědavosti pro další případy. Přidávám k těmto jednotlivým případům tedy mé vlastní vysvětlení. Snažil jsem se při tom opírat o současné vědecké názory z různých oborů a jestliže k vysvětlení přidávám mé vlastní mínění, doufám že se při tom příliš nevzdaluji od faktů.

Při vysvětlování případů navazuji na mé předchozí publikace *Nadhmotný svět* a *Psychokinetické jevy*, vydávané Psychoenergetickou společností v Praze. Poněvadž se u uvedených skutečných případů jedná o paranormální jevy, které se nedají vysvětlit stávajícími zákony fyziky, zůstává nad těmito případy nápis: Neuvěřitelné, nevysvětlitelné. Dají se však určit podle platných názorů parapsychologie. V člancích se jedná o zásahy energetických záznamů zemřelých ze záhrobní (hyperprostoru kolem nás), o pomstě obětí ze záhrobní, o pomoci živým osobám ze záhrobní často na úrovni zázraků, o působení univerzální energie na živé organismy, o psychokinetických jevech, telepatii, jasnovidectví a prekognici, vidění do budoucna. A tyto jevy se nedají vysvětlit platnými fyzikálními zákony, nehledě k novým vědeckým názorům z oboru průzkumu elementárních částic, průzkumu hmoty a energií, z kvantové techniky, z nukleární fyziky a výzkumu pravděpodobného prostoru.

Autor

Schopnost telepatie

V tomto úvodním článku mé publikace přicházíme ke schopnosti telepatie přenášet silné emoce, obrazy a záznamy z míst tragédií přes paměťové záznamy buněk těla. Telepatie je v podstatě působení nepatrných hmotných částic mentální energie, mentionů na mozkové struktury živých organismů. V tomto článku se zmiňuji o skutečné události, kte-

rá byla uváděna v roce 1998 v televizním seriálu PSI-Factor.

Mladá žena Andrea Bestová má po transplantaci ledviny, kterou dostala od jejího bratrance, náhle jasnovidecké vidiny. Ve stavu normálního vědomí, z něhož přejde do okamžitého transu, vidí zjevení mladé ženy a na skle okna nebo zrcadla se psychokineticky vypálí osmicípá hvězda s kruhem uvnitř. Parapsychologové se ujímají tohoto případu a vyzví od Andrey, že její bratranec, který téměř oslepl, jí po transplantaci cizí rohovky do očí z vděčnosti za nový život daroval ledvinu a od této doby že má Andrea tyto vidiny. Parapsychologové navštíví tohoto bratrance, malíře a zjistí, že malíř má ve svém ateliéru i na chodbách tuto osmicípou hvězdu ve všech variacích. Zjistí, že je téměř identická s osmicípou hvězdou s kruhem uvnitř, která se vždy objevila po jasnovideckých vidinách Andrey.

Andrea jde po ulici a potká ji známého muže, kterého už viděla ve svých vidinách. Jde k němu, ale muž říká, že ji nezná a jde dále. Parapsychologové se ptají bratrance Andrey, od kdy začal kreslit tyto osmicípé hvězdy. Ten říká, že od doby transplantace rohovky, kterou dostal od jedné ženy, která přišla nešťastnou náhodou o život, a říká vědcům jméno a adresu muže této ženy. Vědci jdou s Andreou k osamělému domu Alaina Mc Caye, muže, který rohovku své zemřelé ženy k transplantaci nabídl. Před domem se Andrea zastaví jako ve snu a říká parapsychologům, že ten dům je jí docela známý, že jej viděla ve svých jasnovideckých vidinách a že zná také zařízení uvnitř. Jdou dovnitř a Andrea pozná v Alainu Mc Cayovi toho muže, kterého znala z vidin, a kterého nedávno potkala na ulici. V hale domu vidí parapsychologové v dlažbě velkou osmicípou hvězdu s kruhem uvnitř, přesně tuto hvězdu, kterou maloval bratranec Andrey v různých obměnách a kterou Andrea psychokineticky produkovala na skle. Alain Mc Cay přiznává, že jeho žena byla po její smrti dárce rohovky pro oči malíře, ale Andreu že ještě nikdy neviděl. Parapsychologové s Andreou odcházejí z domu a jsou přesvědčeni, že Alain Mc Cay a jeho dům jsou jedinou příčinou jasnovideckých vidin Andrey.

Andrea se pak odpoledne s vědomím parapsychologů sama vrátí do domu Mc Caye. Je od něho přátelsky přivítána a pohoštěna a říká mu, že je v podvědomí stále k němu přitahována, a že ho má ráda. Prožijí spolu noc v posteli. Když se Andrea ráno probudí, jde do koupelny a bere si sklenici vody. Při doteku sklenice ji přepadne intenzivní jasnovidectví a Andrea vidí jasně celou tragédii, která se tehdy odehrála. Když Alain Mc Cay napadl svoji ženu a brutálně ji svrhl přes zábradlí dolů na dlažbu. Andrea sleduje ve svých vidinách tuto vraždu a dívá se přes zábradlí haly dolů a vidí ženu Mc Caye ležet na velké osmicípé hvězdě dlažby.

Mc Cay se probudí a sleduje Andreu v jejím počínání. Je mu nyní jasné, že Andrea jeho vraždu odhalila, a že tomu musí zabránit za každou cenu. Napadne Andreu a chce ji také svrhnout přes zábradlí dolů. Andrea se brání, vysmykne se a utíká na druhou stranu schodiště. V tomto okamžiku přicházejí do domu parapsychologové, kteří měli už

obavy o život Andrey. Jdou po schodech nahoru, Mc Cay uhýbá k zábradlí a převrátil se přes zábradlí. Zůstává mrtev ležet na osmicípé hvězdě v hale na dlažbě, na místě kde tehdy ležela jím zabitá jeho žena.

Byla to zde vlastně pomsta oběti na jejím vrahovi. K tomuto případu jsou však další nezodpovězené otázky, které je třeba vysvětlit. Podle názoru parapsychologů se zde jedná o případ jasnovidecké telepatie spojené s psychokinetickými projevy podvědomí Andrey. Původcem jasnovideckých vidin Andrey a psychokinetických projevů jejího podvědomí byla telepatie. Andrea byla příjemcem telepatických vln. Astrální tělo zavražděné ženy Mc Caye s celým duševním a silnými emocemi z okamžiků smrti bylo vysílatelem přes paměťový obsah buněk těla. Tyto paměťové záznamy buněk těla byly provedeny v době, kdy žena ještě žila.

Zde se naskytá otázka, jak je možné vysílat telepatické vlny, když vysílatel už nežije a jeho mozek už zřejmě nemůže žádné vlny telepatie vysílat? Nyní je třeba se zmínit o původu a podmínkách telepatie. Telepatie je působení myšlenek a citů vlastního vědomí živého člověka na podvědomí druhých osob na dálku. Je to přímé vnímání nálad, myšlenek, pocitů, dojmů a úmyslů druhých, od nás vzdálených osob. Je to přirozená schopnost stojící na základě přírodních věd. Vyličení detailů ze života neznámé osoby je v podstatě telepatický příjem jejích myšlenek. V tomto případě se však jedná o příjem myšlenkového obsahu mrtvé osoby, a jak my víme, je myšlenka výšedimenzionální energie produkovaná živým tvorem.

Přicházíme tedy k materiálnímu původu myšlenky. Při narození obsahuje mozková kůra velkého mozku kojence jen nepatrný zlomek nervových buněk a tyto nejsou ani vzájemně spojeny. Teprve s časem se tvoří pomocí informací zvenčí tzv. přednostní dráhy, po nichž běží nervové impulsy. Pomalu začíná mozek pracovat, počet nervových buněk roste až dosáhne později počtu skoro 100 miliard buněk. Zde se tvoří molekuly proteinů za spolupůsobení ribonukleové kyseliny a v těchto molekulách jsou zaznamenány obsahy paměti. Vědci mají za velmi pravděpodobné, že spolupůsobením impulsů, přednostních drah a molekul paměti vznikají molekuly osobnosti. Tak například molekula osobnosti „nedůvěra“ vzniká spojením uvedených faktorů a za dlouhou dobu vybudovaných molekul paměti „zlá zkušenost“. Pro nás je zde důležitá skutečnost, že část našeho duševna, paměť, se skládá z hmoty, právě z těch paměťových molekul proteinů. Celá naše osobnost by pak mohla mít materiální základnu. Pokusy s nižšími zvířaty ukázaly, že paměť je požitelná. Například našly necvičené krysy východ z labyrintu stejně rychle jako cvičené, když se jim před tímto úkolem daly při krmení práškovité mozky cvičených krys.

Když neurolog dr. Grey sestavil stroj, který reagoval na myšlenkové vlny, bylo dále fyzikem Jeanem J. Delpassem zjištěno, že myšlenkové vlny vytvoří v mozku živého člověka proudovou přípravnou vlnu, která může konat práci, např. zapnout televizor. Při opakování těchto myšlenek dochází v mozku

ke tvoření molekul paměti, kde proudová vlna je naprogramována. Televizor se dá potom zapnout už pouhou myšlenkou na tento úkon. Energie těchto molekul paměti s jejich paměťovými záznamy překonává biologickou smrt člověka, jak bylo zjištěno vědci J. J. J. Delpassem a prof. W. Amsynckem. Při opakování pokusů na osobách, které zemřely biologickou smrtí se zjistilo, že energetický efekt v podobě hmotné práce, (např. zapnutí přístroje) po smrti člověka, předpokládá za jeho života vytvořené odpovídající molekuly paměti. A toto se dalo ještě jasně poznat, když tělo bylo už neživé a rozkladové enzymy začaly svoji práci.

Snad je nyní už pochopitelnější, (vraťme se ke shora uvedenému skutečnému případu), že silné emoce tehdejší tragédie při smrti paní Mc Cayové, hlavně její silně vtisknutý obraz osmicípé hvězdy na dlažbě haly v jejich domě, který byl patrně nejsilnějším dojmem paní Mc Cayové při jejím pádu na dlažbu haly, označily buňky jejího celého těla paměťovým záznamem tragédie. Označily tedy i rohovku očí paní Mc Cayové. Tato rohovka byla pak po její smrti transplantována do očí bratrance Andrey Bestové a od něho pak přešly tyto paměťové záznamy přes jeho ledvinu, kterou daroval Andree, na Andreu samotnou. Tyto paměťové záznamy místa a děje tragédie působily v buňkách živého těla svoji energií přes částice (mentiony) telepaticky na podvědomí lidí, nejdříve u bratrance Andrey a potom u Andrey samotné. U bratrance Andrey se tato telepatie paměťových záznamů buněk projevovala jasnovidcky v neustálých představách osmicípé hvězdy s kruhem uvnitř, kterou malíř pak podle těchto představ kreslil.

Nejsilnějším paměťovým záznamem u paní Mc Cayové byla patrně osmicípá hvězda dlažby jejich haly. A tato energie se pak projevovala u Andrey Bestové přes její podvědomí jako telepatické jasnovidectví v podobě vidin místa tragédie a zúčastněných osob a jako psychokinetické vypalování osmicípé hvězdy na skle. Je třeba však podotknout, že Andrea Bestová byla už dědičně nadaná schopností mimosmyslového vnímání, která se v plné síle projevila až po transplantaci ledviny přes buňky těla s paměťovým záznamem tragédie a která spojovala telepatické jasnovidectví s psychokinezi.

Negativní vidiny

Zde bych se chtěl zmínit o skutečné události, která byla uváděna 13.5.1998 v americkém televizním seriálu PSI-Factor.

Mladá úspěšná filmová herečka, která má mnoho příznivců a obdivovatelů, hrála v jejím posledním filmu roli nevěsty, která prožije šok z náhlého úmrtí jejího snoubence a namísto svatebního obřadu v kostele je blízko oltáře vystavena rakev s mrtvým snoubencem. Nevěsta se rozloučí s mrtvým polibkem na jeho čelo a v pláči se zhroutí vedle rakve. Jeden z obdivovatelů herečky je trestaný muž, který odpykává trest ve vězení a který je nemocen nevyléčitelnou srdeční chorobou. Je z vězení tedy z humanitních důvodů propuštěn poněvadž mu zbývá jen krátká doba života.

Po svém propuštění po shlédnutí uvedeného filmu se kriminálník zblázní do herečky, obtěžuje ji telefonáty a vloupá se k ní do bytu, poněvadž herečka jeho telefonáty striktně odmítá. Herečka chce volat policii, ale muž ji úpěnlivě prosí aby to nedělala, že on už brzy zemře. Prosí ji, aby ještě jednou sehrála svoji roli nevěsty jako v uvedeném filmu, s ním v roli snoubence, který zemře. Herečka to kategoricky odmítá poněvadž má z muže strach. Muž odejde a po kratší době se před herečkou objeví několikrát jeho zjevení, které ji prosí, aby s ním sehrála její poslední roli. Herečka ho vždy kategoricky odmítá a zjevení zase náhle zmizí. Když se tato negativní vidina muže objeví před ní na silnici a její vůz mohl bez překážky zjevením projet, dostaví se herečka na policii a činí na muže, jehož jméno od jeho „návštěvy“ v jejím bytě věděla, trestní oznámení. Policie ji však uvědomuje, že tento muž už před kratší dobou zemřel, že s případem už nemají co dělat.

Herečka je ještě více šokována a udivena přesnými vidinami muže, které ji stále obtěžují a nahánějí strach. Poněvadž policie jí v té věci nemůže pomoci, obrátí se herečka o pomoc k parapsychologům. Negativní zjevení muže ji stále obtěžují a herečka je stále vystrašenější a odmítavější. Vědci ji navštívili a nabízeli jí pomoc. Zjevení muže ji nadále pronásledovalo, takže nakonec svolila se podílet na pokusu parapsychologů. Vědecký pokus byl nutný, aby herečka, která už sama měla zvýšenou senzibilitu vnímání, byla zbavena těchto negativních vidin a osvobozena od obav.

Herečka byla před pokusem zasvěcena do plánu vědců, že má ještě jednou sehrát scénu její filmové role, kdy nevěsta v kostele přichází k rakvi mrtvého snoubence, aby se s ním polibkem na čelo naposledy rozloučila. Vědci ji však nesdělili, kdo skutečně bude v uzavřené rakvi ležet.

Pomocí mikrofonu byla herečka spojena s vědeckou skupinou, aby tito byli informováni o psychickém stavu ženy. V kostele uviděla herečka blízko oltáře znovu zjevení muže. Muž ji pokynem zdravil a chválil její herecký výkon. (Přes telepatické vnímání, kterého byla žena při její zvýšené sensibilitě zcela schopná). Herečka sdělila její dojmy přes mikrofon vědcům. Potom se přiblížila k uzavřené rakvi a otevřela poklop rakve. S úžasem uviděla, že v rakvi leží mrtvý kriminálník. (Vědci si ho pro tento účel „vypůjčili“ od patologie.) Políbila mrtvého na čelo a vzhledla znovu ke zjevení muže vedle oltáře. Viděla, že zjevení se zhroutilo a pozvolna se ztrácelo, až zmizelo. Její překvapení mělo pro ni léčivý účinek, poněvadž viděla, že muž, který ji svými negativními vidinami neustále pronásledoval, je skutečně mrtev a že viděla, že zjevení muže vedle oltáře pomalu mizelo, až se patrně provždy ztratilo.

Chtěl bych k této skutečné události dodat některé doplňky. V první řadě to byla naprosto věrná podoba astrálního těla zemřelého muže s jeho materiálním tělem, což uvádělo herečku neustále do úžasu a hrůzy. To ji udržovalo v nejistotě a ve strachu, i když ji policie ujistila, že uvedený kriminálník už zemřel. Její vidiny se zřejmě začaly objevovat až po jeho smrti.

Ke vnímání astrálního těla člověka není třeba zrovna mít schopnost mimosmyslového vnímání. Stačí mít stav zvýšené sensibility na podkladě mystickém, např. při shromáždění věřících, nebo emocionálním, na podkladě pozitivního nebo negativního vztahu k osobě. Co je vlastně astrální tělo člověka, o němž hovoří už prastaré náboženské kultury? Je to výšedimenzionální energie, která zcela vyplňuje materiální tělo člověka za jeho života, obsahuje jeho celou duševní energii včetně emocí, paměti, mimosmyslového vnímání, zkušeností, vědomostí a přesné podoby materiálního těla. (Výšedimenzionální = vyšší dimenzionalita než trojdimenzionální prostor a čas jako další dimenze.)

Astrální tělo je nositelem duše člověka. Tato výšedimenzionální energie se může ve spánku, v transu nebo při šoku po úrazu oddělit od živého těla člověka a ve stavu beztělnosti se pohybovat prostorem. Může se pohybovat nad ležícím materiálním tělem, které je pak astrálním tělem vnímáno včetně jeho okolí, nebo se pohybovat v prostoru daleko nad zemí až snad i po cizí univerza. Se živým, materiálním tělem spojuje astrální tělo tzv. stříbrná šňůra, energetické spojení, přes které podle asijských teorií přicházejí do mozku materiálního těla záznamy z cesty astrálního těla. Po přetržení tohoto energetického spojení, které nastává při biologické smrti člověka, se astrální tělo trvale oddělí od materiálního těla a existuje jako trvalý energetický záznam v prostoru se všemi jeho složkami včetně emocí, přání, tužeb, paměti atd.

Uvedený muž, který byl se svým astrálním tělem u mladé herečky objektem zastrašujících negativních vidin, byl po svém propuštění z věznice po shlédnutí filmu s uvedenou herečkou trápen horečnou touhou a přáním sehrát ještě před svou smrtí roli snoubence herečky a při scéně v kostele ležet v rakvi jako skutečně mrtvý snoubenec. Veškerá jeho přání a tužby byly velkým energetickým potenciálem, který zůstal po jeho smrti s nezměněnou silou v jeho astrálním těle. Tato energie je vázala na materiální svět a na život mladé herečky a nedovolovala mu odejít do záhrobí. Podobně je tomu i u duchů, jejichž materiální těla zemřela za stavu velkých emocí. Také oni neví, že zemřeli, poněvadž jejich astrální těla se všemi emocemi jsou vázána na energetické záznamy místa tragédie.

Byl tedy pokus vědců dokázat herečce, že muž, který ji jako zjevení stále pronásledoval, je skutečně už mrtev opravdu léčebnou terapií pro ženu. Ale nejenom pro živou osobu herečky, také pro astrální tělo zemřelého muže to byla léčebná terapie a pomoc se strany žijících v tom smyslu, že se přesvědčilo o tom, že jeho materiální tělo už zemřelo, a že herečka, objekt jeho přání a tužeb unikla působnosti jeho zjevení. Když herečka zjistila, že muž, který ji jako negativní vidina stále šokoval, je skutečně mrtev, ztratilo i jeho zjevení pro ni zcela svoji negativní působnost. Astrální tělo muže se po zjištění, že jeho materiální tělo je bez života, takto zbavilo vazby jeho energie k místu a osobě a mohlo klidně odejít do záhrobí, hyperprostoru. Možná, že se tímto i mladá herečka uklidnila a zbavila se hyperestezie (přecitlivosti), která jí umožňovala vnímat zjevení

astrálních těl, případně se s nimi telepaticky dorozumívat.

Telepatická psychokineze

V jednom skutečném případě, vysílaném televizi v červnu 1998 v seriálu PSI-Factor se ukazuje, že paranormální jevy působí často společně a že zasahují jeden do druhého. Jasnovidectví a telepatie splývají a telepatie přechází do psychokinetických jevů. Nemůžeme tedy hovořit jen o čisté telepatii, jasnovidectví, nebo psychokinezi, přestože tyto jevy často vystupují samostatně nebo jen jako telepatické jasnovidectví.

V tomto případě, nazvaném v televizním seriálu „Krvavý sen“, leží mladá žena Carol Andersonová v nemocnici a vedle ní leží v pokoji na lůžku další mladá žena paní Ellisová, nacházející se už po celý rok v kóma. Paní Andersonová trpí těžkými sny, křičí ve spánku jako by jí hrozilo přepadení. Brání se proti přepadení, její ruce krvácejí a nesou stopy pout, na jejím krku se objeví hluboké bodné rány. Lékaři si s ní neví rady a volají parapsychology na pomoc. Paní Andersonová jim vypráví, že viděla ve snu černě oděného maskovaného muže, který ji spoutanou trýznil v prázdné tovární hale a když se jí podařilo zbavit se pout, pronásledoval ji s dlouhým, křivým nožem v ruce a těžce ji zranil na těle a na krku. Vypráví dále, že viděla ve velmi jasném světle zcela jasně postavu mladé ženy. Lékaři zjistí, že paní Andersonová má na těle 32 bodných ran, z toho 18 ran na krku. Ale podivuhodným způsobem nebyly tyto rány způsobeny zvenčí do těla, ale opačným způsobem, zevnitř těla navenek. Žena nemůže pro hrozný strach usnout, nechce tento krvavý sen znovu prožít. Parapsycholog profesor Hendriks říká člence jeho skupiny Donně, aby zůstala u paní Andersonové, aby ji uklidňovala a bděla nad ní. Donna má lůžko vedle paní Andersonové a když usne, přepadnou ji samou tyto hrozné sny. Její ruce se zbarví krví a na těle má krvavé stopy pout. Paní Andersonová se také probudila a říká, že měla zase ten krvavý sen. Vědci zjistí, že obě ženy měly zcela identické těžké sny. Profesor Hendriks se ptá lékařů na vedle ležící pacientku paní Ellisovou, která už rok leží v kómatu. Lékaři říkají, že žena před rokem přežila těžké přepadení s mnoha bodnými ranami na těle a na krku a se stopami pout na rukou a na nohou. Nalezena byla v prázdné tovární hale, kde byla násilníkem držena asi 3 dny, byla trýzněná a ubodaná skoro k smrti. Od doby těchto dramatických událostí leží v kómatu. Lékař ukazuje pak parapsychologům zhojené jizvy po hlubokých ranách na krku pacientky. Zločinec nebyl do dnešního dne vypátrán.

Nyní ví parapsychologové, že existuje spojení mezi sny Donny, paní Andersonové a paní Ellisové. Profesor Hendriks říká Donně, že jim musí pomoci, že musí tedy ještě jednou podstoupit tento těžký sen. Donna souhlasí a jde do laboratoře spánku. Je připojena na přístroje a vědci pozorují její REM - fáze spánku na encephalografu. Zjistí, že těžké snění u ní začalo až ve třetí REM - fázi spánku. Donna prožívá tento těžký sen mnohem intenzivněji než minule. Ve snu se osvobodí z pout jimiž ji mas-

kovaný, černě oděný muž v prázdné tovární hale spoutal. Prchá prostory továrny před mužem, který ji pronásleduje a ohrožuje svým krivým nožem. Donna se vzepne a kopnutím srazí muže se schodů, muž se však znovu vzbudí a ohrožuje ji znovu. Donna dosáhne její, na zemi ležící pistole a muže zastřelí. (Vědci parapsychologické skupiny jsou pro každý případ ozbrojeni a vycvičeni v sebeobraně). Muž v pádu odhodí svůj nůž. Donna překročí ležícího zabitého muže a její spánek se uklidňuje, její hodnoty EEG a EKG se stávají normální. Před tím chtěli vědci už přerušit spánek, poněvadž hodnoty ukazované přístroji se staly už hrozivými. Donna se probudí zcela uklidněna a říká vědcům, že ten těžký sen už zcela zmizel. Zároveň s ní se probudí paní Andersonová ze spánku, zcela uklidněná a paní Ellisová se probudí z dlouhého kóma.

Když Donna popsala parapsychologům přesně její těžký sen, jdou všichni společně k opuštěné tovární hale. Donna je vede, vedena jejími vzpomínkami z těžkého snu. Hledá v hale pod různým odpadem, troskami a prachem ten odhozený nůž a nachází jej tam skutečně. [Snad tento nůž jednou také přispěje k dopadení zločince.] Odporem Donny proti fantomu zločince a „usmrcením“ fantomu se uvolnila energie, která držela osoby zajaté v představách fantomu astrálního těla dosud žijícího zločince.

Zločinec držel po celý rok v zajetí svého duševna astrálního těla jeho oběti, paní Ellisové, ležící celou tuto dobu v kómatu. Zde je i možnost cest astrálního těla zločince k jeho dalším obětem při jejich snech. V každém případě byla duševní energie paní Ellisové neustále vázána duševněm zločince, tak jak si ten to v době přepadení před rokem představoval - že má paní Ellisovou jenom pro sebe - a tato představa neustále vázala energeticky astrální tělo jeho oběti v kómatu.

Je zcela možné usuzovat, že mozek v kóma žijící paní Ellisové produkoval neustále telepatické vlnění, které dosáhlo podvědomí paní Carol Anderesonové a potom paní Donny. Tato telepatie s jasnovidectvím působila na podvědomí obou žen a to pak při snění ve spánku způsobilo psychokineticky krvácení na rukou, bodné rány na těle a krvavé stopy po pouťech. V mozku paní Ellisové zůstalo neustále živé utrpení a martyrium této ženy před rokem. A zde je tedy zcela možnost neustálé produkce telepatického jasnovidectví, i když její duševno bylo neustále blokováno duševněm zločince. Tato produkce vln telepatického jasnovidectví s celou hrůzou tehdejší tragédie byla skončena po probuzení z kómatu a nabytím vědomí paní Ellisové.

V každém případě ukazuje způsobení ran na těle směrem zevnitř navenek na psychokinetické působení vlastního podvědomí. Podobně jako při sebe-spálení člověka způsobeném psychokineticky, shoří tělo ve směru navenek. Že podvědomí člověka může psychokineticky způsobit poranění jeho těla nebo i těla druhého člověka, nebo že může psychokineticky způsobit tvoření lidských slz nebo lidské krve, bylo na více případech už dokázáno. Filipinští léčitelé dokážou snadno při logurgické operaci nechat téci lidskou krev „vyrobenou“ na dálku psychokinezi.

Toto jen pro vysvětlení psychokinetického působení podvědomí člověka.

Chtěl bych na tomto místě uvést ještě jiný skutečný případ, který dokazuje, že materializované zjevení zemřelého rovněž ztratí schopnost pohybovat materiálními předměty, když se mu živý člověk i prostřednictvím svého astrálního těla jasně postaví na odpor.

V malém přístavním městě stojí na skalnatém pobřeží již delší dobu opuštěný maják, o kterém se tvrdí, že občas zasvítí. Mladý muž Bob a jeho mladá přítelkyně se odebrali na „průzkum“ tohoto majáku. V silném světle reflektoru majáku, který náhle zasvítí, zmizí Bob a jeho přítelkyně ztratila schopnost vidět. Parapsychologové slíbí matce Boba, že se budou snažit ztraceného Boba najít. Odeberou se s jednou skupinou k majáku. U majáku se před 47 lety stala tragédie lodi. Světla majáku nebyla tehdy v noci zapnuta, loď narazila na skalisko a potopila se. Při této tragédii zahynul kapitán s celou lodní posádkou. Žena kapitána žije v domě nedaleko od majáku, zcela odloučená od světa. Občas navštívila strašidelný maják trápená svědomím, poněvadž tehdy před 47 lety se jako mladá žena spustila s hlídačem majáku Noahem, který právě té noci, když byl v posteli se ženou kapitána, nezapnul úmyslně světla majáku, aby se zbavil kapitána, svého soka. Tyto údaje zjistili parapsychologové později. Tento vrah kapitána a celé lodní posádky zemřel před lety a jeho zlé duševno bylo s jeho astrálním tělem vázáno vazební energií míst tragédie.

Snad se zde klade otázka, jak může astrální tělo vraha mít tolik energie, že zavírá v místnosti majáku mladého Boba, dva členy parapsychologické skupiny, kteří Boba hledali a nakonec i starou ženu kapitána Elisabeth, svou tehdejší milenkou a spoluvinici vraždy? Jak může zemřelý hlídač majáku Noah, jako nehmotný fantom zapínat materiální obsluhu majáku?

Pokusím se to krátce odůvodnit. Jev psychokinetického hřmocení, jako v tomto případě, předpokládá podvědomí živého člověka a jeho bioplazmatické pole. Pomocí biogravitonů bioplazmatického pole živého člověka se podle názoru vědců, mj. profesora Bohma z londýnské univerzity, může materializovat i fantom ducha zemřelého, jeho astrální tělo. Tento materializovaný fantom může pak psychokineticky způsobit jev hřmocení, v tomto případě zavírání a otevírání dveří a obsluhu světel majáku.

Vedoucí parapsychologické skupiny Derek hledá v majáku, ozbrojený pistolí zmizelé členy jeho skupiny a slyší jejich volání. Je napaden materializovaným fantomem vraha Noaha. Fantom mu hrozí, že ho oslepí a zavře do věže jako ostatní před ním. Ve chvíli nejvyšší nouze parapsycholog střelí na fantom a dalšími ranami rozstřelí rozsvícená světla majáku. Tímto odporem a zničením světel majáku byla patrně také zrušena schopnost psychokineze vraha a tím i moc materializovaného fantomu nad všemi osobami, které držel v zajetí.

Konec první části

VĚDCI: KÁVA TĚLU POMÁHÁ

Ještě před pár lety se říkalo, že káva člověku škodí. Nyní ale vědci přinesli další důkazy, proč je naopak prospěšná. Potřebujete-li důvod, abyste si nalili čerstvý šálek, čtete dál.

Káva je po vodě druhý nejrozšířenější nápoj na světě. Nejnovější vědecké studie ukázaly, že konzumace až pěti šálků kávy denně (400 miligramů kofeinu) lidskému zdraví neškodí. Ba naopak.

VOŠŠÍ VĚK:

Pravidelní konzumenti kávy žijí déle. Shrnutí dvaceti studií, kterých se dohromady zúčastnilo přes 970 000 lidí, odhalilo u pravidelných pijáků kávy o 14 procent nižší riziko předčasného úmrtí (z jakýchkoli příčin) a už dva šálky kávy denně znamenají snížení rizika o 8 procent.

RAKOVINA JATER:

Celkem šest studií ukázalo, že čím víc kávy, tím menší je riziko šestého nejrozšířenějšího druhu nádoru, postihujícího hlavně muže. V kávě obsažené sloučeniny kahweol a cafestol působí totiž protizánětlivě a jako přirozená ochrana proti rakovinnému bujení.

CUKROVKA 2. TYPU:

U více než milionu účastníků 28 studií, kteří pili denně dva až tři šálky kávy, bylo zjištěno o 21 procent nižší riziko vzniku tohoto druhu cukrovky ve srovnání s těmi, kteří kávu pili

méně nebo vůbec. Při konzumaci šesti a více šálků denně se pak riziko snížilo o celých 33 procent. Káva obsahuje kyselinu chlorogenovou, která vylepšuje citlivost na inzulin a metabolismus glukózy, a kyselinu kávovou, zlepšující využití glukózy svalstvem.

RAKOVINA PROSTATY:

O 10 procent nižší riziko výskytu u pijáků kávy prokázalo 13 studií, do kterých bylo zahrnuto více než 530 000 lidí. Konzumace kávy může snížit riziko výskytu i dalších typů rakoviny včetně karcinomu prsu nebo slinivky. Kyselina kávová brání totiž buněčným cestám zapojeným do růstu nádoru.

Každá mince má ovšem dvě strany. Studie s více než 100 000 dospělými konzumenty kávy ukázaly, že u lidí, kteří pijí kávu denně a ve velkém množství (5 šálků denně), je o 27 procent vyšší riziko vzniku rakoviny plic.

Předchozí pozitivní dopady na zdraví má navíc jen klasická černá nebo obyčejná bílá káva. Krémové a slazené kávy, stejně jako ostatní nápoje s vysokým obsahem kofeinu (koly, energetické drinky), zdravé nejsou.

Pozitivní je, že vědci nenašli žádnou škodlivou souvislost v kombinování kofeinu s alkoholem.

převzato z časopisu TÉMA č. 23

Přehled akcí ČEPES v druhém pololetí 2015

Semináře a kurzy

Co má společného harmonizování příkládáním rukou s akupunkturou?

Zkušenosti z harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou a souvislosti s akupunkturou. Přednáší Ing. V. Bažant.

Seminář se koná 15. září 2015 v Klatovech.

Sledujte webové stránky „Stránku přednášky a semináře“, e-mail: bazant.cepess@seznam.cz.

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES (telefon: 221 082 252), na www.cepess.cz, e-mail: cepess@cepess.cz

Seminář o harmonizování fyzických a psychických sil člověka

Zkušenosti z harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou. Přednáší Ing. V. Bažant a MUDr. J. Doležal.

Počítáme s termínem v průběhu měsíce října 2015.

Sledujte webové stránky „Stránku přednášky a semináře“, e-mail: bazant.cepess@seznam.cz.

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES (telefon: 221 082 252), na www.cepess.cz, e-mail: cepess@cepess.cz

Kurz pro začínající proutkaře

V říjnu 2015 pořádá Psychoenergetická společnost v Domě ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5. Cílem je seznámení se s používanými nástroji a ověření vlastních dispozic. Cena kurzu je 450,- Kč.

Kurz pro praktikující proutkaře a zájemce

V říjnu 2015 pořádá Psychoenergetická společnost v Domě ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5. Po přednáškách následuje vyhledávání skrytých objektů v terénu. Cena kurzu je 750,- Kč.

Informace o kurzech získáte v kanceláři ČEPES (tel: 221 082 252)
na www.cepess.cz, email: cepess@cepess.cz.

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmírňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem cepess@cepess.cz.

Předvánoční setkání

Vedení ČEPES upozorňuje na datum předvánočního setkání. Podle tradice pořádá vedení ČEPES předvánoční setkání členů i zájemců dne 5.12.2015 od 9:00 hod. a předem každého účastníka vítá.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz